

Eladták? Eladják? Hírek, álhírek a fürdő körül

Gyakran látunk Dunaföldváron a buszpályaudvarról egyenesen a gyógyfürdőbe tartó idős embereket. Nagyon jó hatása van ennek a víznek – mondja egyikük, aki Szekszárdról jön egy-egy tíznapos kúrára minden évben legalább kétszer. Most csendes júliusi délelőtt van. A dunaföldvári fürdő gyógyvizében asszonyok és urak üldögélnek, s beszélgetnek. Hallották? A polgármester eladta a fürdőt? A városban máshonnan pedig az hallik: Viczai eladta a fürdőt! A pletykák gyorsan terjednek egy kisvárosban, fújja a szél mindenfelé. (Mert hej, Dunáról fúj a szél...) Hogy önkormányzati tulajdont csak a képviselő-testület adhat el? – az álhírterjesztők ezzel nem törődnek. Dunaföldvárnak van vagyonelelete, s vagyont értékesíteni csak ez alapján lehet – ezt már Horváth Zsolt polgármester mondja. Megkérdeztük Viczai Jánost, a dunaföldvári gyógy- és strandfürdőt üzemeltető Dunaföldvári Dunaparti

Idegenforgalmi Kft. ügyvezetőjét is. Előtte azonban nézzünk a múltba.

» L. MÉSZÁROS IRMA

Az 1963–64-ben fűt kútban talált magas sótartalmú, 35 °C fokos hidrokarbonátos víz, amelyet 2003-ban hivatalosan is gyógyvízzé minősítettek, mozgásszervi panaszok, krónikus ízületi gyulladások, bőrgyógyászati betegségek és nőgyógyászati problémák kezelésére alkalmas. A létesítményt a rendszerváltásig a Tolna Megyei Víz- és Csatornamű Vállalat tulajdonában a Dunaföldvári Üzem-műkörség működtette. Később a város tulajdonába került. A korábbi testületek is gyakran napirendre vették a fürdő ügyét. Mi legyen vele? – töprengtek, s próbálkoztak. Fejlesztését magántőke bevonásával próbálták megvalósítani. Először 51 százalékos magántulajdonba került, majd csak alig több mint negyedrészen volt az önkor-

mányzaté. A többségi tulajdonos ideje alatt zajlott a gyógyvízzé nyilvánítás folyamata, de a kinti medence felújítása is megtörtént. Azonban tulajdonosváltást követően, a magánszemélytől a tulajdonrészt végül az önkormányzat visszavásárolta. 2012–13-ban a fedett gyógyfürdőt a JETA pályázattal és önerővel felújították.

Ma a Dél-Dunántúli Fürdő Egyesület tagjaként működő gyógyfürdőben a gyógyvízen kívül az Megyei Egészségpénztár támogatásával iszapkezelés, tangentor, azaz vízsugár masszázs, gyögmasszázs és gyógytorna igényelhető. Hetente reumatológus szakorvos rendel. Az intézmény egy feszített víztükrű, vízforgatós szabadtéri úszómedencével, egy kis tanmedencével és egy pancsolóval rendelkezik, de csak június 1-től augusztus 31-ig fogadja a strandolókat és az úszás kedvelőit. Az önkormányzat

költségvetéséből az utóbbi két évben a korábbi 18 millió helyett már 25 millió forintot biztosít a működésre.

A fürdőt általában szeretik az emberek, de tovább kell lépni – állítják. Abban mindenki egyetért, hogy jelenleg a fürdő inkább retró hangulatú, a 21. századi követelményeknek nem felel meg.

folytatás a 2. oldalon ▶

Sulák Judit az év köztisztviselője

Minden évben megválasztják, szigorúan a dolgozók, egymás közül. Hogy népszerűségi vagy szakmai díj, arról maga a díjazott beszélt a városi televízióban.

» BAKSAY ERIKA

– Én úgy gondolom, szakmai díj, akkor is, ha a kollégák rokon-

szerve is benne van a döntésben. Megtisztelő számomra, hiszen nem régóta dolgozom a Hivatalban, bár régóta vágytam rá, hogy itt dolgozzak.

– *Mi előzte meg az ide kerülést?*

– Bölcskei vagyok, ott jártam általános iskolába, majd a Magyar László Gimnáziumba kerültem, ami felé menet minden nap elhaladtam a Polgármesteri Hivatal előtt, és emlékszem, már akkor is ebben az erkélyes irodában akartam dolgozni. Volt egy kis kanyar, mire ide kerültem – Szekszárd, Illyés Gyula Pedagógiai Főiskola, ahol titkárságvezetőnek tanultam, elvégeztem a TB és bérügyintézői tanfolyamot, majd közfoglalkoztatottként a Bölcskei Kegyes József Általános Iskolá-

ban dolgoztam. És 2016-ban teljesült a vágyam: titkársági ügyintéző és helyettes anyakönyvvezető lettem. A helyem a titkárságon van, oda nyílik a polgármester és a jegyző irodája, legtöbbet az utóbbi munkáját segítem, én intézem a képviselő-testület dolgait, illetve a komplett ügyiratkezeléssel foglalkozom.

– *Mintha gyerekkorod óta erre készültél volna...*

– Van benne valami. Ráadásul édesapám vállalkozásának papírmunkáival nőttem fel, tölem nem idegen az irodai munka.

– *Mitől olyan vonzó ez a pálya?*

– Sokrétű a munkám, komoly és felelősségteljes a feladat. Szeretem a kihívásokat, szeretek az ügyfelekkel foglalkozni, szeretem, ha rendben vannak a dolgok.

folytatás a 3. oldalon ▶

Üléstermi tudósítások

Dunaföldvár város képviselő-testülete június 25-én tartotta legutóbbi ülését, melynek napirendjén 26, nyilvános ülésen tárgyalandó téma szerepelt.

» BAKSAY ERIKA

Az első napirendben a képviselők beszámolót fogadtak el a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról, majd tájékoztatót hallgattak meg és fogadtak el a testület 2015–2019. évekre elfogadott Gazdasági Programjának megvalósulásáról. A testület módosította Közbiztonsági Szabályzatát, majd vis maior pályázat beadásáról döntött a Zrínyi közben történt ismeretlen eredetű üreg leszakadás helyreállítása céljából.

folytatás a 5. oldalon ▶

Eladták? Eladják? Hírek, álhírek a fürdő körül cikk folytatása ►

Évek óta készülnek tervek, elképzelések fejlesztésre. Nagyobb vízfelület biztosításával, a szolgáltatások bővítésével, színvonalának emelésével, egy hotel vagy gyógyszálló építésével lehetne növelni a vendégszámot, s így jövedelmezőbbé tenni a fürdőt. Eddig hol a lakosság aláírásgyűjtése akadályozta egy szálloda építését, hol meg azért szállt el a terv, mert a megálmodott több száz milliós beruházáshoz az önerőt nem tudták biztosítani. Azóta pályázati lehetőségek hiányában hiúsult meg a jelentősebb fejlesztés.

A képviselő-testületnek s a leendő testületnek hamarosan döntést kell hoznia, mit kezd a fürdővel – mondja az ügyvezető igazgató, és sorolja a négy variációt. Az első lehetőség – meglepetésünkre – a bezárás. Erre is volt képviselői javaslat, reagál Viczai János a kételkedésre. A második elképzelés a jelenlegi retró hangulat konzerválása. Ebben az esetben folyamatosan növekvő költségekkel kell az önkormányzatnak számolnia, hiszen a hatósági előírások szigorodásával, az energiaárakkal, a bérfejlesztésekkel a költségek nőnek, s a már nagyon aktuális fejlesztések csak a költségvetésből valósulhatnak meg. Erre az ügyvezető nem lát reális lehetőséget. Harmadikként az országos, vagy EU-s pályázatot említi, de véleménye szerint a várva várt országos pályázatokra csak a turisztikai szempontból frekventált területeken van esély. A negyedik lehetőség a hasznosítás, idegen tőke bevonásával fejleszteni. Ehhez több lépést kell megtenni.

S elérkeztünk a jelenhez. Nemrég egy befektető megbízottja kereste meg az önkormányzatot egy gyógyszálló építése és a gyógyfürdő fejlesztése ügyében. Még csak a tapogatózás folyik mindkét fél részéről. Horváth Zsolt vezetésével az érintett szakemberek elutaztak, hogy megnézzék az adott befektető által a magyar-ukrán határ közelében fekvő Mezőkászonban építetett és működtetett Ivancso-birtok Hotelt. Tapasztalatuk szerint a semmiség

közepén létrehozott színvonalas létesítmény nagyon népszerű a külföldi vendégek körében is. Építészeti szempontból a tájba illeszkedő szálloda, többféle gyógyvizes medence, élményfürdő, szaunák, étterem várja a vendégeket, a he-

lyieknek munkát biztosít. Természetesen a mi területünk kisebb. A befektető is megnézte a földvári helyszínt, de egyik fél részéről sincs elkötelezettség – emelte ki a polgármester. Az biztos, hogy egy jól működő gyógyfürdő mun-

kahelyeket teremt, idegenforgalmi és iparüzési adójával hozzájárulhat a város költségvetéséhez, s a beszállítókkal és azzal, hogy a turisták Dunaföldvár üzleteiben költenének itt-tartózkodásuk időszakában, szintén jövedelemhez juthatnának a helyiek. Mind a polgármester, mind az ügyvezető igazgató hangsúlyozta, hogy nem megszabadulni akarnak a fürdőtől. Viczai János információja és tapasztalata szerint több mint ötven önkormányzati tulajdonú fürdőt kínálnak eladásra egy forintos áron, mert a fürdők zöme veszteséget termel.

Az önkormányzatnak több lépést kell megtennie az ügyben. Először meg kell történni a vagyonértékelés. Az esetleges tárgyalási szakaszban a testületnek Dunaföldvár lakói hosszú távú érdekeit kell képviselni majd, megszabni az építés és működtetés feltételeit. Ezután magyar szállodai szakértőt kell felkeresni. Itt tartunk ma.

Tehát eladni csak a képviselők többségének szavazatával lehet. Se a polgármester, se az ügyvezető igazgató nem tulajdonosa a fürdőnek, de abban biztosak, hogy a Dunaföldvári Gyógy- és Strandfürdőnek – mint minden vállalkozásnak – meg kell újulnia. Mert aki nem tart lépést, az lemarad. A földváriak egy része már ma is eljár színvonalasabb fürdőkbe. A képviselő-jelölteknek meg kell nyilatkozniuk ebben a témában.

Az utóbbi évek felmérései szerint Dunaföldvár környékéről jelenleg egy harmincöt kilométeres sugarú körből, körülbelül harminc településről érkeznek betegek és vendégek a földvári gyógy- és strandfürdőbe. Amennyiben a fürdő szálláslehetőséget is tudna biztosítani a kezeléseik ideje alatt, bizonyára távolabbról is ide csalogathatnák az érintetteket. Az elmúlt évben strandszezonban több mint tizenötezer vendég volt, de ez erősen időjárásfüggő. Több lehetőség és magas színvonal a szolgáltatásokban, igényes szálláshely a festői Duna-parton – mindezzel városunk is gazdagodna. «

(Megjelent a DH 2019.07.22-i számában)

Vélemények a helyi strand- és gyógyfürdőről

Nagyon szeretek ide járni. Ha tehetem, a hét minden napján részt veszek a gyógyvízben tartott tornaórákon, amelyet Lipták-Borzavári Katalin tart reggelente. Remek testmozgás, remek társaság. Az unokákat is évek óta én hozom a nyár eleji úszótanfolyamokra. Idén immár az 5. unokám tanul Rostási Nándor testnevelőnél úszni.

S. Pál 77 éves nyugdíjas

Évek óta korai vendégei vagyunk a fürdőnek. A kinti úszómedencét használjuk. Egészen más úgy munkanapot kezdeni, hogy reggel egy kiadós úszáson már túl vagyunk. Szerencsére évről évre egyre többen vannak, akik így indítják a napjukat. Sajnos jelenleg nagyon időjárásfüggő mindez, ezért nagyon szeretnénk, ha lenne egy fedett medence.

M.-né Sz. M. pedagógus

Remek dolog, hogy működik a helyben egy standfürdő, ahova a gyerekekkel jó betérni. Óvodás korúak, most tanulnak mindketten úszni, és nagy segítség, hogy ez helyben megoldható, és nem kell vidékre utaznunk emiatt. Számos fejlesztés történt az elmúlt években a strand területén, szebb lett a környezet, egy játszótér is helyet kapott az udvaron, ami üdvözlendő. Viszont a hátsó, kinti WC és a büfé állapota elszomorító.

R. Zoltán 42 éves vállalkozó

Szívesen vesszük igénybe a fürdő szolgáltatásait: szép, tiszta a víz, a fürdő területén tiszta és rend van. Viszont az öltözők túl kicsik, és kevés a benti zuhanyzó.

A. Lászlóné és Gy. Ferenc

Vidékről érkezünk, Nagyvenyimen élünk. Szeretünk ide járni, mert udvarias a kiszolgálás, meghitt a hangulat, rend és tisztaság fogad bennünket. Viszont ke-

vés a vizes blokk (zuhany, WC), télen nagy a pára a benti medencénél.

N. Lajos és neje 60 felettiek

Az itt dolgozók udvariasak, tisztaság van, a nagymedence víze mindig kifogástalan minőségű. A gyerekeknek lehetne egy kicsit színesebb a medencei játékkínálat.

B.S. 33 éves

Afürdő személyzete kedves, udvarias. Jó a nagymedence, mert úszásra alkalmas. Kellemes a környezet, a fák jól árnyékolnak. A gyógyulni vágyóknak a szakképzett személyzet remek kezeléseket nyújt. Egyetlen hátrányt említenék: a parkoló erősen napsütötte. A fedett rész végétől – a parkoló vonalában a kerítés mentén – lehetne fákat ültetni.

Ny. Árpád, 74 éves dunaiújvárosi vendég

Nagyon kellemes a környezet. A recepción lévő hölgyek kedvesek, gyorsak, udvariasak. A strand területe gondozott, tiszta, ápolat. A belépő ára megfizethető, még a nyugdíjasoknak is.

Ny. Árpádné, 70 éves dunaiújvárosi vendég

Afürdő és a gyógyvíz nagyon jó, de a mozgáskorlátozottak nem mindent tudnak használni. A nagymedencében szeretném javasolni két úszósáv kialakítását.

K. Józsefné, nyugdíjas

Aszemélyzet nagyon kedves, segítőkész. A masszörök is nagyon alapos munkát végeznek. A víz minősége jó, tisztasága kifogástalan. Negatívumként említhető a régi vállfás megoldás az öltözők területén, ezt lehetne modernizálni. A mozgáskorlátozottak számára nem megoldott a WC és a zuhanyzók használata, valamint az öltözőkben a radiátorok nagyon elavultak.

név nélkül

Sulák Judit az év köztisztviselője
cikk folytatása ►

– Milyen adottságokra van szükség ahhoz, hogy az ember jól végezze a feladatát?

– Jó kommunikációs készség kell elsősorban. Hiszen ügyfelekkel kell bánni, jól megértetni magunkat velük is, a kollégákkal is, megfelelően közvetíteni hivatalon belül. Kapcsolatot kell tartani a munkahelyen belül, de egyéb intézményekkel is. Kétségtelenül szerencsés az is, ha az ember jól tűri a monotóniát.

– Még egy kérdés, az anyakönyvvezetői feladatról. Volt már...?

– Nem, eddig a két anyakönyvvezetőt nem kellett helyettesítenem. Most viszont kikértek Bölcskére, júliustól decemberig, vagyis hamarosan kipróbálhatom magam ebben a feladatkörben is. Az adminisztratív része is érdekes számomra, születések, házasságkötések, névváltoztatások, halotti bejegyzések. Maga a házasságkötés pedig szép feladat, hiszen a házasulandók és a vendégek számára is kivételes alkalom az életben. «

A házi orvosok péntek délutáni 12 órától 17 óráig történő rendelési ideje

2019.08.09. Dr. Móricz Zoltán
2019.08.16. Dr. Hallai Róbert
2019.08.23. Dr. Englert Rolland
2019.08.30. Dr. Englert Rolland
2019.09.06. Dr. Móricz Zoltán
2019.09.13. Dr. Hallai Róbert
2019.09.20. Dr. Englert Rolland
2019.09.27. Dr. Palkó Ágnes

Támogatóink

Dunaföldvár Város
Önkormányzata
Dr. Süveges Árpádné
Kiss Lajos Csaba
Ráthgéber Lászlóné
Petrovics Józsefné
Dr. Hallai Róbert

Újraépült a dunaföldvári vízitúra sportklub csónakháza

2018 januárjában a lángok martalékává vált a Beszédes József Vízitúra Sportklub Duna-parti – generációk óta szeretett – csónakháza. Azon a bizonyos téli napon a tűz az épület teljes területére áterjedt, és minden ott tárolt sporteszközt megsemmisített. Linka Jánosné Belvári Éva, a sportklub elnöke akkor – lassan másfél éve – így nyilatkozott: „Nem szabad, hogy vége legyen. Újja fogjuk építeni.” 2019 júniusában – nagy örömmünkre – arról számolhatunk be, hogy a felújítási munkálatok lassan véget érnek. A kivitelező GENERAL GLOBAL Kft. 2019. június 30-ai határidővel vállalta a munkát. Az épület teljes felújításának költsége 21,5 millió forint. A kivitelező cég szoros határidővel dolgozik, szűk három hónap áll rendelkezésükre, hogy újra átadják az épületet és környékét a vízi élet kedvelőinek.

» V. LAJKÓ ANITA

Az elmúlt másfél évben lezajlottak a tervezési és engedélyeztetési munkák, a biztosító is lefoly-

tatta vizsgálatát. Ennek eredményeképpen az újjáépítés költségeinek közel a felét fedezte a biztosító által kifizetett összeg, a többit a dunaföldvári önkormányzat vállalta magára. Számos felajánlás is érkezett helyi vállalkozóktól: Barta Ferenc, Czinger József, Csigi Lajos, Márton Zoltán és Varga János cégei jelentős mértékben segítettek az épület újjászülését. A legnagyobb pénzüsszegű támogatást a – Szávolovics Gabriella nevével fémjelzett – „Jótekonysági sztárparádé” elnevezésű rendezvénnyel gyűjtötték, közel 500 000 Ft-tal sikerült támogatniuk a sportklub alapítványi számláját.

„A város összefogása példaértékű” – meséli Linkáné Éva. Sokan adójuk 1%-át utalták át az egyesületnek, de számos magánszemély is adakozott a megadott számlaszámra. A pénzüssománnyok összesen kb. 1 millió forintot tesznek ki: ezt az épület berendezésére fordítják. Asztalokat, szé-

keket, evezőket, mentőmellényeket, étkezészetet, komplett konyhabútorú vásároltak/vásárolnak. Tervezik a hajópark bővítését, bár már most is rendelkezésre állnak kenük a vízitúrázáshoz.

Linkáné Éva köszönetet mond Szabó Imre főépítésznek, aki ingyen vállalta a tervezési munkát, Berényi Zoltánnak, a kivitelező cég vezetőjének, akivel kölcsönös együttműködésben dolgoznak az épület újjászülésén. Külön köszönet illeti Dunaföldvár város vezetését és minden lakosát, akik bármilyen módon segítettek abban, hogy a leégett csónakház ilyen rövid időn belül újjáépülhessen.

A vízitúrázást, a rendkívül népszerű Vízicsibe táborokat, a közösségi rendezvényeket rövidesen ott folytatják az egyesület tagjai, ahol 2017-ben abbahagyták, csak egy szebb és korszerűbb épületben. Az egyesület vezetősége igyekszik minden olyan feltételt újra megteremteni, amely azt hivatott szolgálni, hogy Vajai Zsuzsanna, a gyermek- és ifjúsági csoport vezetője a fiatalokkal megszokás nélkül folytathassa a táboroztatást, a vízitúrázást a mostani és az elkövetkező generációkkal.

Az épület pár héten belül újra betölti azt a szerepet, amit évtizedek óta gyakorol: öröme szolgálat kicsinek és nagyoknak, minden vízi életet kedvelőnek, helyi lakosnak és távolról érkezőnek, hogy ismerkedjenek, barátkozzanak, élvezzék a csodálatos panorámájú vén Dunát. «

Horgászjuniális 2019

Évről évre beszámolunk városunk civil szervezeteinek különféle programjairól, ezekben mindig vannak hasonló elemek, de változás is. Nincs ez másképp a Dunaföldvári Sporthorgászok Egyesületénél sem. A júniális műfajánál fogva mindig hasonló, a környezet viszont, ahol az esemény ez évben zajlott, már messze nem

olyan, mint régen. Kiss Lajos Csaba, az egyesület vezetője televízióknak számolt be az eseményekről.

» BAKSAY ERIKA

– A júniális óriási érdeklődés mellett zajlott, nem csak a tagság és családjaik, de rengeteg más érdeklődő, civil szervezet is nagy számban megjelent. Velünk volt a Vöröskereszt, a Málta, a Kertbarát kör, a Vízisport Egyesület, a Vadászegyesület, a Sárga Pincés Gödör Egyesület, az Aztake- ►

► servit csapata. Annyian voltunk, hogy a város összes mozgósítható padját, asztalát a helyszínrre kellett szállítani. A program alapvetően a szokásos mintát követte, így voltak gyerekprogramok, volt főzőverseny és némi virtuskodás, valamint fellépők is szórakoztatták a megjelenteket, de örömmel mondhatom, hogy a körülmények az idők folyamán jelentősen jobbakká lettek. Így maga a horgásztanya egy felújított, korszerűsített, megszépült épület lett. Legutóbb megnagyítottuk az előtetőt, csodás helyszínünk van alatta rendezvények lebonyolítására. Nyári konyha, grillező, bográcsosó hely, díszcsap készült 4–500 ezer forint értékben, és a Horgásztanyához vezető, azt körülvevő utakat is rendbe tettük, nagyjából 600 ezer forint értékben. Aki erre jár, egy kulturált, csinos, praktikus használatos helyet talál, aminek a karbantartását is nagyon komolyan vesszük.

– **Mi volt a nap programja?**

– A gyerekeknek hoztunk ugrálóvárat, a tűzoltók csináltak habpartit, volt lovas kocsikázás, vetélkedők, ez utóbbi a felnőtteknek is, mértékkel, egy kis kötélhúzás, sörívő verseny, ami az ilyen kö-

tetlen rendezvényeken kell. A főzőverseny igen nagy mezőnnyel zajlott, 38 csapat főzött, nagyjából 300 kg hal fogyott el, de a tárcsákon, a grilleken is bőven készültek a finomságok, elvégre nem kis embertömeget kellett megetetni. A 38 halászlé között volt kiemelkedő, jó néhány közepes és persze pár sikerületlenebb is, de ez már így van, ha ennyien főznek. A halászlélek készítése módja nagyjából a tájegységnek megfelelően alakult, vagyis a szakácsok zöme alaplevet készített, amit jellemzően mostanában nem passzíroznak hanem turmixolnak, aztán ebbe a lébe került bele a hal, az általunk biztosított 4–5 kg ponty, amihez a csapatok már azt tettek, amit akartak. Kiegészíthet-

ték több vagy másfajta hallal, és a többi hozzávalót is maguk hozták. Errefelé jellemzően szeretik a halászlévet térszával, azt is hoztak a csapatok. Garda Zoltán főzte a legjobb levet, második lett a Kertbarátok, harmadik Müller Attila étele.

– **Ki szolgáltatta a műsort?**

– Szávolovics Gabi nótákat énekelt, de egy dunavecsei énekes is belecsöppent a történetbe teljesen véletlenül. Estefelé a Royal zenekar lépett színpadra, majd az Időutazó Rock Band játszott klasszikus rock nótákat. Az estét Fekete Gábor retró diszkója zárta.

– **Hogyan fedezték a költségeket?**

– Részben az egyesület saját erejéből, részben szponzori támo-

gatásokból hoztuk össze a rendezvényt. És természetesen a többi civil szervezet segítségével, ahogy ez Dunaföldváron szerencsére általános. Fontos nekünk a horgászjunális, nem csak lazítás, közösségépítés is, ahol horgászok és a családjuk, de lényegében bárki jól érezheti magát.

– **És mik lesznek a jövő feladatai?**

– Először is fenntartani a jelenlegi színvonalat. És van egy konkrét tervünk is, a horgásztanyával szemben levő fehér épület komplett felújítása. Pályáztunk rá, szeretnénk itt kialakítani két szobát, vizesblokkot, konyhát. «

Egy földvári gyémántdiplomás életútja

Arany, gyémánt, vas, rubin és platina. Bizonyára kitalálja a kedves Olvasó, hogy milyen jelzők ezek. Igen, az egyetemeken 50, 60, 65, 70, 75 évvel ezelőtt végzett hallgatókat megtsztelő, elismerő jubileumi díszoklevelek.

Nemrég a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán végzett hallgatók között a dunaföldvári Szelezcki Sándor is kézbe vehette gyémántdiplomáját – ahogy a köznyelv ezt az oklevelet nevezi. Az 1782-ben alapított intézmény, amely az első mérnöképző intézet volt Európában, az ünnepre egy könyvet is átnyújtott a jubilálóknak a kerek évfordulás egykori hallgatóik szakmai életrajzával. Összesen csaknem háromszázan kerültek be a kötetbe. A megható ün-

nepségen az 1959-ben végzett nyolcvan körüli létszámból negyvenen voltak jelen. A mezőgazdasági gépész szakról mindössze négyen.

Nem akármilyen időszakban voltak ők egyetemisták: 1956 és 1959 között. Élményekről, életútról, döntésekről és tanulságokról beszélgettünk a nyolcvanhét éves Szelezcki Sándorral és feleségével, Marikával, aki most is – ahogy a hatvan évvel ezelőtti diplomaosztón – választott párja mellett volt.

» L. MÉSZÁROS IRMA

Hogy került az ötvenes évek elején egy földvári fiú a Műegyetemre?

Családi történet ez. Most az oklevél átvétele után emlegettük is,

hogy ezt a bátyámnak köszönhetem. Az általános iskola befejezése után ugyanis két évig itthon maradtam a földéken segíteni a szüleimnek, akik hat holdon gazdálkodtak. Jóska bátyám, aki akkor frissen végzett agronómus volt, nógatott, hogy tanuljak. Mindig a gépészet érdekelt, így géplakatosnak mentem két évre. De egy napot sem dolgoztam a szakmában. Szerettem a matematikát, fizikát, kémiát. Akkor indult egy kétéves szakértettségi tanfolyam Székesfehérváron, s végzés után a tantárgyi eredmények alapján felvettek a

Műegyetem gépészmérnöki karára.

Nem hétköznapi korszakban volt egyetemista. Történelmi napokat élt meg.

Életem fő élményeként emlékszem azokra a napokra. Má- ►

► sodévesként 1956. október 22-én részt vettem a nagygyűlésen, majd másnap a felvonuláson a Bem szoborig. A harmadik napon láttam, amint a tömeg gyülekezett, s ahogy megjelent három szovjet harckocsi, s odafordult a Parlament elé. A politikába nem keveredtem, fegyvert nem fogtam. Majdnem a saját bőrömön is megtapasztaltam az életveszélyt. Aznap, ahogy mentünk át a Margit hídon, kattogtak a lövedékek, s társammal együtt guggolva, kúszva értünk át. Úgy döntöttünk, hazamegyünk a családhoz. Éppen indult egy vonat a Déli pályaudvarról Paksra. Csak november végén folytattuk a tanulmányainkat.

Milyen képzés folyt az ötvenes évek második felében az egyetemen?

Magas szintű, remek tudós tanárok, professzorok tanítottak minket. Sokat tanultunk tőlük, s nem csak tantárgyi ismereteket. Jó kapcsolatban voltak a diákokkal, segítettek, figyeltek ránk, tanácsot adtak. Személyes példát mutattak, hogyan kell az emberekkel foglalkozni. Sokféle embertípust megismertem, hogy milyen az emberi természet. Ennek a tapasztalatnak hasznát vettem egész pályámon.

Milyen területeken dolgozott az egyetem után?

Talán különösnek hat, de a szakmában igaziból egyetlen percet sem dolgoztam. Mezőgazdasági gépész szakon végeztem, szakdolgozatomban a krumpliszedő gép egy akkor újak számító típusát terveztem meg, amely nemcsak kiszántotta a krumplit, hanem ki is rázta. De nem a mezőgazdaságban töltöttem le az aktív évtizedeim. Friss diplomával a kezemben 1959-ben sokfelé mehettem volna, de mindenképpen haza akartam kerülni Dunaföldvára. Hazahúzott a szívem. A Rostkikészítő Vállalat földvári üzemébe műszaki szakembert kerestek. Így az akkor háromszáz embert foglalkoztató, később öt-hatszáz fős létszámúra bővült, folyamatos munkarendű kendergyárba kerültem, amelyben akkor épült a bútorlap üzem. Tizenhét évig dolgoztam ott. A gyakorló mérnöki időszak után főművezető, majd műszaki vezető lettem. 1976-ban váltottam, s az Oxigén- és Disszouzgáz gyárban a cseppfolyós oxigént gyártó új üzem építését és indulását vezényeltem le. 1983-ig a gyár vezetője voltam. Majd a Dunaföldvár és Vidéke Áfész-nél ipari osztályvezető be-

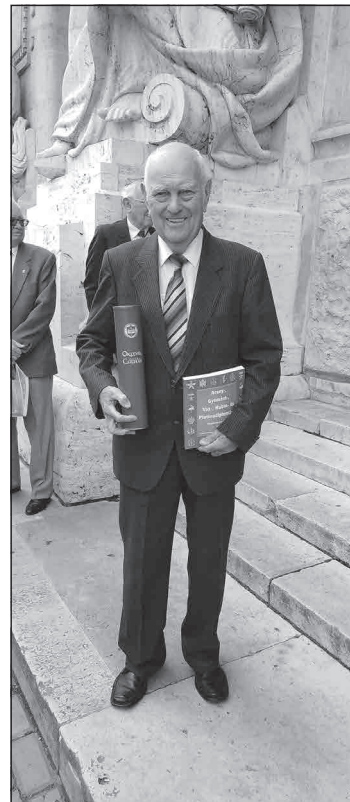
osztásban folytattam a munkát egészen 1991-ig, nyugdíjazásomig. Ebben az időszakban a szövetkezet betonüzemet, szikvízüzemet és exportra is gyártó lakatosüzemet működtetett. A három dunaföldvári munkahelyen végig embereket irányítottam. Ezért volt fontos a Műegyetemen megszerzett tapasztalat, bár nem a mezőgazdasági gépész szaktudást hasznosítottam.

A mezőgazdasággal teljesen meg is szakadt a kapcsolata?

Természetesen saját szőlőmben és kertemben gazdálkodtam, s 1999-től csaknem másfél évtizeden át a Dunaföldvári Kertbarátok közösségének elnökeként tevékenykedtem. A mai napig tiszteletbeli elnöke vagyok. Egy több mint száztagú közösségben hasonló emberi, kapcsolati, szervezési feladatokat kellett megoldani, mint a munkahelyeken. S mindehhez az alapokat és a példát az egyetemen tanultam.

S hogy mennyire sikeresen? Azt már a tudósító teszi hozzá, hogy 2015-ben a város képviselő-testülete a Dunaföldvár Díszpolgára címet Szeleczi Sándornak ítélte a kertbarátok elnökeként végzett kimagasló közösségi tevékenységéért. Munkája mellett

mindig fontos volt számára a szeretetteljes család is. Marikával ötvenkilenc éve házasság. Két lányuk, négy unokájuk és két dédunokájuk van. De ahogy korábban lapunknak nyilatkozta – a közösség a lét alapja. Aki magába zárkózva él, aki nincs közösségben, annak nincs élete. «

Üléstermi tudósítások cikk folytatása ►

Ehhez kapcsolódva az önkormányzat keretszerződést köt a Habbeton Kft-vel a pinceveszély elhárítási munkák elvégzésére.

A testület beszámolóit fogadott el a Dunaföldvári Polgárőrség, a Dunaföldvári Önkéntes Tűzoltó Egyesület, a Kalocsai Önkéntes Tűzoltó Egyesület, a Paksi Rendőrkapitányság és a Dunaföldvári Rendőrség 2018. évi munkájáról, tevékenységéről.

A következőkben a képviselők a Dunaföldvári Eszterlánc Óvoda, Bölcsőde és Konyha intézményvezető pályázatát bírálták el, és 2019.08.01–2024.07.31-ig terjedő időszakra, 5 évre Úr-Hosszú Edina Ilonát bízták meg az intézmény vezetésével. Ezután elfogadták az intézmény 2019/2020. évi munkatervét.

A következő napirendekben a testület a Várkapu felújítása kapcsán szakértői vélemény beszerzéséről döntött, majd a Vár Étterem kérelmét tárgyalta, mely az étterem tetőterének fűtéskorszerűsítésére és a nyílászárók cseréjére vonatkozott. A testület a felújítást anyagilag nem támogatja, ellenben a korszerűsítés értéke a bérleti díjba beszámítható. Ezután döntöttek a Kossuth utcai óvoda felújításáról, és ehhez kapcsolódóan a Jövőnk Energiája Térségfejlesztési Alapítványhoz benyújtandó pályázatról. A testület első körben módosította a Közép-Duna Vidéke Hulladékgazdálkodási Önkormányzati Társulás Társulási Megállapodását, majd területeket megvásárlásáról döntött a leendő Béke tér tehermentesítő út elkészítéséhez.

A testület támogatta az Alsó-Homokerdőben ivóvíz hálózat kiépítését, majd Dunaföldvár Város Önkormányzatát javasolta a Nemzeti Művelődési Intézet által alapított „Közösségeket támogató Önkormányzatok Díj”-ra. Az új városi piac elnevezésére kiírt pályázatot elbírálv a képviselők elfogadták a Dekor Fashion Kft. tervét, majd támogatták a Dunaföldvári Mentőállomás kérelmét klímaberendezés kialakítására. Szintén támogatták a Hagyományörző Íjászok Dunaföldvári Egyletének kérelmét tábor szervezéséhez.

Az utolsó napirendekben a testület ingatlan felajánlásokról döntött, illetve arról, hogy megvizsgálja az iskolai pszichológus alkalmazásának lehetőségeit. Tartalékot különített el a szűnyoggyérítési munkálatok elvégzésére,

majd a Magyar Vöröskereszt Dunaföldvári Szervezete számára a 7020 Dunaföldvár, Mészáros utca 8. szám alatti ingatlant ajánlotta fel haszonkölcsön szerződés formájában, amennyiben a szervezet igényt tart rá. «

**ÉPÍTÉSZ TERVEZÉS
INGATLAN ÉRTÉKBECSLÉS
ÉS FORGALMAZÁS**

Tervezés

- Családi házak (szoc.pol.is!), üzletek,
- irodák, ipari épületek, melléképületek.

Értékbecslés

- Hitelkérelemhez,
- ingatlan adás-vételhez.

Ingatlanforgalmazás

- Építész tanácsadással,
- teljes körű ügyintézással, ügyvéd közreműködésével, ingyenes nyilvántartással.

Elekné Csollány Éva

(30) 959-29-33 vagy (30) 937-53-24

Már a dinoszauruszokat is csípték

– avagy hogy védekezzük 2019-ben környezettudatosan a szúnyogok ellen?

Kellemes nyári este, ülünk a teraszon, jólesik a hűs limonádé... (szinte) idilli. És akkor meghalljuk a zümmögést! Ugye ismerős? Az elmúlt napokban mindannyiunkat érintő probléma lett a szúnyoginvázió. A dunaföldvári Kőszegi Dániellel, a Magyar Szúnyogirtók Országos Szövetségének (MaSZOSZ) elnökével beszélgettem.

» V. LAJKÓ ANITA

Mondhatjuk, hogy a mostani helyzet rendkívüli?

Igen, mondhatjuk. A rendkívül csapadékos május és a Duna áradása együttesen járultak hozzá a jelenlegi szúnyoginvázióhoz. Fontos elmondani, hogy víz nélkül nincs szúnyog, hiszen a szúnyog lárvája vízben fejlődik. Mivel az áradást követően a Duna hullámterében rengeteg a pocso-lya, a vizenyős rész, így a szúnyogoknak ez egy rendkívül kedvező szaporodó helyet biztosít.

Hogy kezdődött az Ön (és a szúnyogok közös) története?

2007-ben a dunaföldvári Halászcárdában dolgoztam családtagként, ahol folyamatos gondot jelentettek a kerthelyiségben a vendégeket csípő szúnyogok. Megoldást kerestünk. Mivel a szúnyogirtás iskolai végzettséghez kötött, ezért megszereztem az egészségügyi gázmester képesítést. A Halászcárda területét ké-

szeltem le, ami egy-két napig jelentett csak hat-ható eredményt. A szúnyogok aztán újra visszatértek. Vagyis abban az átlagosan 4–6 hétben, ami a szúnyogok életciklusa, a kezelést újra és újra meg kellett ismételni, hogy érezhető eredményt érjek el. Már ekkor más utat kerestem, mert úgy véltem, hogy a folyamatos kémiai szerekkel való irtás káros lehet nemcsak a szúnyogokra, hanem akár az emberekre és a többi élőlényre is.

Milyen más védekezési mód létezik a vérszívók ellen?

A biológiai szúnyoggyérítő anyag egy természetben élő, talajlakó baktérium (Bti) által termelt toxikus fehérje, amely elpusztítja a lárvát. A baktériumot – az Újvidékről származó, de Izraelben dolgozó – Yoel Margalith fedezte fel az 1960-as években. (Érdemes megnézni a következő, róla szóló kisvideót: <https://www.youtube.com/watch?v=iSJVBYgpXJE>.) A szúnyoglárvákat irtó baktérium áttörést jelentett a vegyszeres szúnyogirtás és a szúnyogok terjesztette betegségek elleni harcban. Németországban már az 1970-es években kidolgozták a biológiai szúnyoggyérítés módszerét, ott jelenleg 98%-ban ezt a környezetbarát lárvairtást használják: azóta is töretlen sikerrel, amit egész Nyugat-Európa átvett tőlük.

Magyarországon – ezen belül Dunaföldváron és környékén – milyen eredményekről számolhatunk be?

Úgy érzem, egyre inkább elfogadottabbá (sőt, igényé) válik, hogy ne vegyszeres módszerekkel irtsuk a szúnyogokat. Mindenkorábban használt kémiai szerről kiderült, hogy károsító hatása volt, és emiatt kivonták őket a forgalomból. Az általunk meghirdetett SZÚNYOGLÁRVA PROGRAM (fb.com/szunyoglarvaprog) azt a célt tűzte ki maga elé, hogy a kémiai szerek használata helyett áttérjen – a megelőzésen alapuló – biológiai módszerre, hogy a csípő szúnyogok már ki se kelhessenek. Ehhez az szükséges, hogy a Duna hullámterében az áradások után felmérjük a víz borította területeket, és erről készüljön egy átfogó térkép, hogy a következő években a biológiai anyag – időben történő – kijuttatásával megelőzzük a szúnyogok kifejlődését.

Hol tartanak most a munkában?

A Kulcs és Gerjen települések közötti Duna-szakasz feltérképezésének kb. 60–70%-ával készültünk el. Ez azt jelenti, hogy 2015 óta a Duna árterében GPS-es nyomkövetővel az áradás levonulását követően végzünk kutatómunkát, és minden kialakuló pocso-lyát, vizes részt feltérképezünk. A „bejárást” követően pontos információink vannak arról, hol és mekkora területen helyezkednek el ezek a vizes tenyésző területek, vagyis a következő évben már célirányosan tudjuk végezni a biológiai irtást ezen a helyeken. Munkánk során használunk quadokat, mocsárjá-rórt, drónt és kisrepülőgépet is, mert a legtöbb hely nagyon nehezen megközelíthető... mondhatnám, úttalan utakon járunk. A te- repmunkát – állandó segítők mellett – önkéntesek és a Pécsi Tudományegyetem biológia sza- kos hallgatói végzik, ők ezzel egyúttal teljesítik a gyakorlati idejüket is.

Honnan az anyagi fedezet?

A környékbeli önkormányza- tok egy része már belátta, hogy

hosszú távon ez a módszer az, amellyel hatékonyan – környeze- tünket (és magunkat) sem káro- sítva – léphetünk fel a szúnyo- gok ellen. Dunaföldvár, Paks, Gerjen, Bölske, Foktő, Kisapo- stag és Baracs települések anyagi támogatást nyújtanak, de Rácal- más és Harta, valamint egyéb te- lepülések is jelezték csatlakozási szándékukat. Az elmúlt években 50-nél több polgármestert keres- tem meg a régióban, ismertettem a SZÚNYOGLÁRVA PROGRA- MOT, de nehéz a kezdet. Bízom abban, hogy kialakíthatunk egy Budapesttől Szekszárdig terjedő régiót, amelyet biológiai mód- szerrel kezelünk a szúnyogok ellen elsőként Magyarországon. Fontos lenne az összefogás, mert az árvízi szúnyog 15–20 km-re is elhagyja kelőhelyét, vagyis iga- zán sikeres csak akkor lehet a program, ha a víz borította terü- letek nagy része kezelve van nemcsak helyben, hanem a régi- óban is.

Mire hívnád fel még a figyel- met?

A lakosság felelősségére. So- kan azt hiszik, hogy ők maguk nem tehetnek semmit a szúnyo- gok ellen. Pedig ez nem így van. Minden vízgyűlemet (hordók, vödörök, esőponyvák, csatornák, vizes árkok) szüntessünk meg, ta- karjunk le hálóval, mert ezekkel gyakorlatilag mi magunk nevel- jük ki a szúnyogainkat. Ugyanis a vérszívók kb. 2 hetente újrate- nyésződhetnek, és ezek a helyben kikelt szúnyogok nem hagyják el nagy távolságra tenyészőhelyü- ket (ellentétben az árvízi szúnyo- gokkal). Vagyis a szúnyogok el- len mindannyian tehetünk és te- gyünk is! «

MEGJELENIK 3500 PÉLDÁNYBAN
KIADJA A PART-OLDALAK
KULTURÁLIS EGYLET
FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. ANDRÁS FERENC,
E-MAIL: ANDRAS2011@GMAIL.COM
TÖRDELÉS: MAGYARI ÁKOS
Cím: 7020 DUNAFÖLDVÁR,
KOSSUTH L. U. 2.,
TELEFON: (75) 341–176,
HONLAP: WWW.PART-OLDALAK.HU,
SZERKESZTI TAKÁCS ANDRÁS
NYOMTATJA: SÉD NYOMDA KFT.,
7100 SZEKSZÁRD, EPRESKERT U. 10.,
TELEFON: (74) 529–950.
ISSN 1589–164X

Tisztújítás és választási előkészületek a Fidesznél

Nemrégiben ülésezett a Fidesz helyi szervezete, ahol is három fontos kérdésben kellett a tagságnak döntenie. Az összejövetelről Cziger János István volt és jelenlegi elnök számolt be a városi televízióban.

» BAKSAY ERIKA

Három fő téma szerepelt a napirenden. Elsőként megejtettük a tisztújítást, amely során elnököt és négy alelnököt választott meg a tagság. Nem volt ugyan más jelölt, csak én, de egy titkos szavazáson bármi kiderülhet. Nagy öröm volt számomra, hogy a jelen lévők két tartózkodással szinte egyöntetűen mellettem álltak, így továbbra is én vezetem a helyi Fideszt. Az alelnököknél van kis változás, ők dr. Hallai Róbert, Révész László, Szabó Péter, Tóth Balázs lettek, Mohai Gyuláné úgy gondolta, kicsit hátrább lép a fiatalok javára.

– Vajon mit jelent az, hogy a vezetőség gyakorlatilag nem változott?

– Azt remélem, ez az eddigi munkánk elismerése. Nem egyszerű egy helyi pártszervezetet koordinálni, egyben tartani, a sok különböző emberrel bánni, mindezt úgy, hogy mindenki egy irányba húzzon. Sok energiám fekszik benne, igyekszem a legjobb tudásom szerint végezni a dolgomat, és úgy ér-

zem, a vezetőséggel együtt eredményes munkát végzünk, a szerveztünknek a híre is jó.

– Mi volt a második téma?

A következő téma a két évente megrendezett, közelgő Fidesz-kongresszus küldötteinek megválasztása volt. Erre az eseményre alapszervezetünként 2 küldött mehet el, ők szavazati joggal rendelkeznek, így részt vehetnek az országos szintű tisztújításon. A kongresszuson ott lenni nagy élmény, mindig akad jelentkező, aki szívesen venne részt rajta. Idén Petrovics Péterné és Babits Józsefné utazhat a nagy eseményre.

Az összejövetelünk harmadik témája már az őszi önkormányzati választást volt hivatott előkészíteni. Két név is felmerült, mint polgármester-jelölt, nem titok, ők Jákló Mihály és Lipták Tamás. Ez egy kényes terep, a pártnak természetesen nem érdeke, hogy a helyi Fidesz, a szavazók kettészakadjanak. Vagyis nem mindegy, ki mögé áll a párt. Volt is vita, érvek pro és kontra, aztán előbb arról szavaztunk, állítson-e egyáltalán a Fidesz polgármester-jelöltet. A dolog itt eldőlt: a többség ugyanis úgy döntött, a Fidesz nem áll be egyik jelölt mögé sem. Természetesen ettől még mindketten indulhatnak a polgármesteri székért, csak függetlenként. «

Kiemelkedő teljesítményre képesek a megye diákjai

Mintegy 118 Tolna megyei tanuló ismertek el a tanulmányi versenyek díjkiosztó ünnepségén, melyet az Oktatási Hivatal Kaposvári Pedagógiai Oktatási Központja szervezett a székszárdi Garay János Gimnáziumban. A legeredményesebb öt diák megkapta a Tolna Megyei Önkormányzat által alapított „Tolna Megye Talentuma” címet, a szerv képviselőjében megjelent dr. Gábor Ferenc megyei főjegyzőtől. Létay Menyhért Díjat érdemelt az idén dr. Gesztési Enikő, tekintettel kiváló pedagógusi és felkészítő tanári te-

vékenységére. A kedd délután megtartott ünnepség résztvevőit dr. Kis Szilvia Zsuzsanna főosztályvezető köszöntötte.

» TÓTH RÓBERT SK.

Dr. Kis Szilvia Zsuzsanna szerint a szép eredmények előrevetítik az egyetemi tanulmányokat, melyek után a jövő mémőkei, kutatói vagy művészei kerülnek ki a sorok közül. Dicséretes a fiatalok munkája, hiszen a szabadidejüket áldozták fel azért, hogy mind jobbak legyenek – tette hozzá. A főosztályve-

Helyi szakmai nap Dunaföldváron

Működik az országban egy olyan múzeumi koordinátori hálózat, amelynek feladata a múzeumokat érintő szakmai programok kidolgozása, tanácsadás, az információk áramoltatása, pályázatok figyelése. Ennek a hálózatnak lett a tagja februártól Fafkáné Simon Il-dikó, a Dunaföldvári Múvelődési Központ és Könyvtár múzeum-pedagógusa. Koordinátori feladatáról, első ténykedéseiről őt kérdeztük.

» BAKSAY ERIKA

– Mi is ez a hálózat?

– Ahogy mindennek, a múzeumoknak is van olyan szerveztük, amely valamilyen formában összefogja, rendszerbe foglalja az ország sokféle múzeumának munkáját, tevékenységét. Ennek a szervezeti központja a szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeumi Oktatási és Módszertani (régebben Képzési) Központ, röviden MOKK, amely meg-yenként két, Budapestről négy koordinátor munkáját fogja össze. A MOKK szervezi többek között a Múzeumok Éjszakáját, de rendez számos konferenciát, múzeum-pedagógiai évn-yitót. Ebben választottak be engem megyei koordinátornak, és ez a szerepkör különböző kötelezettségekkel jár.

Először is szervezni kell egy helyi szakmai napot, egy múzeumi információs napot, egy megyei múzeumi szakmai napot és egy múzeum-pedagógiai évn-yitót. Májusban megvolt az információs nap, a napokban pedig a helyi szakmai nap, az utolsó kettőről egyelőre még csak sejtem, mit is jelent igazán, de majd kialakul.

– Mit takar a helyi szakmai nap elnevezés? Mi történt ezen a napon?

– A helyi szakmai napoknak keresni kell egy tematikát, így például mi a hátrányos helyzet, és nagycsaládos témát választottuk, mert Dunaföldváron van olyan intézmény – amiben rá-

adásul érdekelt is vagyok-, amellyel együttműködve egy értékes programot állíthattunk össze. Vagyis a mi szakmai napunk szervezői voltak a MOKK, a város a Vár Múzeummal, és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Gondviselés Háza, ismertebb nevén a tanoda. Vendégünk volt a kadarkúti és a gyulaji tanoda, természetesen gyerekekkel. Ezen a bizonyos napon három előadás hangzott el a három szervező részéről, melyet kötetlen beszélgetés követett. A téma a hátrányos helyzetű fiatalokkal foglalkozó intézmények és a múzeum közötti kapcsolatépítés volt. A három tanoda gyerekei és növendék dunaföldvárosi focisták eközben egy focikupát rendeztek, illetve a gyerekek később részt vettek a „Sáncoljunk” elnevezésű múzeum-pedagógiai programon. A rendezvény a strandon zárult, hiszen nyár van, és szerencsére azon a napon az időjárás kedvezett a szabadtéri programoknak. «

► tő ismertette a tanulmányi versenyeken részt vevők számadatait, melyek alapján több mint három-ezer diák mérettette meg magát különböző megyei, regionális és országos szintű próbán. Mint elmondta: a szülők is köszönetet érdemelnek a támogatásért.

A díjátadók sorában szerepelt dr. Tarnai Nikolett, a kormányhivatal igazgatója, dr. Haag Éva alpolgármester, valamint a tankerületek igazgatói: Csike Tamás és Gerzsei Péter.

Végezetül dr. Gábor Ferenc mondott beszédet a talentum díjak átadását megelőzően. Úgy fogalmazott, hogy az ifjúság sorsa, s azon belül a talentumok elismerése régóta szívügye a megyének. Utalva a közelmúltra elmondta:

„bár az iskolák fenntartása már nem szerepel feladataink lajstromán, az illetékes szervekkel való jó kapcsolat teret biztosít, hogy kifejezzük elismerésünket.” A főjegyző szerint rendkívüli tudástöket és értéket hordoz magában a Tolna megyei ifjúság. Ugyan még nem látható, de hamarosan testet ölt a tehetség ereje, és remélhetőleg a megyében születnek különböző gyarapító alkotások – fejezte ki bizalmát. A diákok áldozatos munkáját illetően ecsetelte: nem könnyű jónak lenni, a legjobbnak meg kíváltképp, hiszen mind a környezetünket, mind önmagunkat rendkívül nehéz felülmúlni. Ez azonban mégis sikerül, s ettől válnak talentummá e gyermekek – mutatott rá dr. Gábor Ferenc.

A megye elismerését öt fiatal fogadta személyesen – Tolna Megyei Talentuma 2019-ben:

1. Stingli Zsuzsanna (Dunaföldvári Beszédes József Általános Iskola, 5. osztály)

Szép Magyar Beszéd, megyei I. helyezés || Simonyi Zsigmond helyesírási verseny, megyei I. helyezés || Felkészítő: Botka Nóra

2. Biró Botond (Zombai Általános Iskola, 8. osztály)

Simonyi Zsigmond helyesírási verseny, megyei I. helyezés || Felkészítő: Takácsné Köteles Anikó || Országos német tanulmányi verseny, megyei I. helyezett || Felkészítő: Mátis Éva

3. Angyal Réka (Szekszárdi Garay János Gimnázium, 10. évfolyam)

SAVARIA történelemverseny, megyei II. helyezés, országos I. helyezés || Felkészítő: Dr. Geszte-si Enikő

4. Eszéky Ottó (Dunaföldvári Magyar László Szakképző Iskola, 10. évfolyam)

Implom József helyesírási verseny, megyei I. helyezett || Szép Magyar Beszéd, megyei I. helyezett || Felkészítő: Fazekas Attiláné

5. Szirányi Péter (Szekszárdi Garay János Gimnázium, 10. évfolyam)

SAVARIA történelemverseny, megyei III. helyezés || Szép Magyar Beszéd, megyei I. helyezés || országos versenyen, Kazinczy érmet nyer || Felkészítők: Werner István, Báló Marianna «

Emléktábla őrzi a kivégzettek emlékét

A száz évvel ezelőtti szörnyű napokra, a Tanácsköztársaság idején kegyetlenül kivégzett hat földvári áldozatra emlékeztek június 21-én. A felavatandó tábla előtt ott álltak a le származottak, a város vezetői, a képviselő-testület néhány tagja, valamint mindazok, akik régóta fontosnak tartották, hogy ez az emléktábla felkerüljön a főtéren álló városháza falára. Az ünnepség Fafka Júlia meg-hatóság, szép énekével kezdődött, majd Holmár Zoltán történész, valamint Horváth Zsolt polgármester mondott beszédet. Az emléktáblát Szabó Oszkár katolikus plébános áldotta meg.

» L. MÉSZÁROS IRMA

Tavasszal két írás jelent meg lapunkban. Holmár Zoltán a nyíregyházi Jósza András Múzeum történésze családfakutatás közben figyelt fel a tragikus sorsú, azonos vezetéknevű földvári elődre, aztán rátalált azokra a dokumentumokra, amelyek az 1919. június 21–23-a közötti eseményeket bizonyították. De rögzítette a történeteket és a kivégzettek nevét a katolikus plébánia Historia Domusa is. A földváriak szóbeli emlékezetéről az azóta elhunyt helytörténészről, Gallai Sándortól hallottunk. Bizo-

nyítékul szolgált dr. Váry Albert egykori főügyész-országgyűlési képviselő *A vörös uralom áldozatai Magyarországon* című könyve is, amely 1921-ben jelent meg először; s amelyben 590 személyt tartalmazó összeállításban megadja a vörös terror idején kivégzettek nevét, életkorát, foglalkozását. Emellett a bírósági iratok alapján rövid leírást kapunk a könyvből a gyilkosság helyéről, idejéről, módjáról, valamint a gyilkosságot elrendelőkről. Ebben a listában benne van Dunaföldvár is – hat személyre szóló adatokkal. Az áldozatok: Gál Mihály, Hambalkó János, Holmár Imre, Jankó Ferenc, Miskolci István és Révész Ferenc.

A két írás hatására az egyik áldozat unokája úgy döntött, emléktáblát állít az áldozatoknak. Kérését a képviselő-testület ellenszavazat nélkül támogatta. Így civil kezdeményezésre, civil finanszírozásban és szervezésben a századik évfordulóra – szinte napra pontosan – méltó ünnepség keretében avatták fel az emléktáblát, s helyezték el a tisztelet koszorúit és virágait. Mind a történész, mind a város polgármestere és a halottakért imát mondó Oszkár atya tanulságként hangsúlyozta: semmilyen eszméért, politikai, vallási ideológiáért emberi életet kioltani nem lehet.

S hogy mi történt száz évvel ez-

előtt Dunaföldváron? Holmár Zoltán cikke és a korabeli dokumentumok szerint 1919. június 21-én a vonattal Dunaföldvárra indult „vörös csapat” csak Előszállásig jutott, mert a vasúti síneket felszedve találták. Ekkor lőtték agyon Jankó Ferenc földvári földművest. A terrorcsapat irgalmatlan pusztítással gyalog tört be a községbe. Június 22-én vésztörvényszéket alakítottak és statáriumot hirdettek ki. „Negyvennél több volt azoknak a száma, akiket részben mint ellenforradalmárokat, részben mint túszoikat „kihallgatás” végett Aranyos György elé hurcoltak. Aranyos röviden döntött. Négy ember nevét felírta egy darab papírosra, ezt átadta a megalakított rögtönítélő bíróságnak azzal, hogy a megnevezetteket halálra kell ítélni. Így a 60 éves Miskolci István földbirtokost, 110 hold föld tulajdonosát, Dunaföldvár egyik legvagyonosabb polgárát, a 30 éves Holmár Imre ácssegédet, a 39 éves Hambalkó János fuvarost és a 21 éves Gál Mihály földművest. Elsőnek Miskolci Istvánt lőtték agyon Dunaföldvár főterén, a Községházával szemben két ajtó között. Idős korára való tekintettel kegyelemből puskalövésekkel végezték ki. Utána Hambalkó János következett, akit a Szentháromság szobor előtti lámpára akasztottak fel. Őt Gál Mihály követte, akit a nagy-

vendéglő épület óraiüzletének a cégtartó vasrudjára akasztottak fel. A keménykötésű legény utolsó pillanatban lerántotta szeméről a zsebkendőt, kihúzott a zsebéből egy nemzeti színű szalagot és meglöbögte a köztársaság zászlóját a tömeg felé. Végül Holmár Imre következett, akit a gyógyszerár sarkán levő lámpavasra akasztottak fel, de a szerencsétlen ember alatt kétszer is leszakadt a kötél. Hiába ordítottak kegyelemért, Rógászka harmadszor is rádobta Holmár nyakára a hurkot, majd harmadszor is felhúzták a szerencsétlent.

A hat dunaföldvári mártírt csupán bő egy hónappal élte túl maga a rendszer; a Tanácsköztársaság, mellyel együtt a vezetői és hóhérai is elbuktak. A vörösterroret felváltotta a fehérterror, amely azonban szintén nem jelentett megoldást, ugyanis emberek életének kioltásával egyetlen rendszert sem lehet legitimálni” – fogalmaz Holmár Zoltán.

Szembenézni a múlttal, adósságot törleszteni, tisztelni az áldozatok emléke előtt, s úgy élni, hogy hasonlóak a következőkben ne történhessenek – talán ez lehet a történelem egyik sötét foltja megismerésének tanulsága. «

(A Dunaiújvárosi Hírlapban 2019.07.03-án megjelent cikk szerkesztett változata)

A világ a földváriak szemével

Kovács Zoltán

Előző számunkban elkezdett sorozatunk második része javarészt a Coca-Colának köszönhető, de persze nem jöhetett volna létre, ha nincs a kalandvágyó fiatalember, aki bármikor bárhová szívesen ment, ha hívták. Kovács Zoltán ugyan nem tekinthető tősgyökeres földvárinak, de megragadt itt, családot alapított, tehát fogadjuk el, hogy földvári. Már csak azért is, mert annyi izgalmas helyen megfordult röpké 5 év alatt, ami nem sokunknak adott meg. Pedig csak egy kis bátorság, meg egy jó szakma kell hozzá...

» BAKSAY ERIKA

– Egyszerű vízvezeték és készülékszerelő a szakmám, amiben van egy hegesztő alapképzettség is. Nevelőapám cégében tanultam ki rendesen a hegesztést, jó dolgom volt nála is, de egy haverom kiment Németországba dolgozni, és kicsalt magával. Három hónapot töltöttem ott próbamunkán, aztán a jó kis csapattal a német-holland határon dolgoztunk, de most nem ez a lényeg, ilyen melősből sokat lehet találni.

Hanem az történt, hogy bekerültem a Coca-Cola adatbázisába, és mindjárt ajánlottak is egy kisebb munkát Szudánban. Nem mondhatnám, hogy sokat gondolkodtam rajta. A feltételek igen csak kedvezőek voltak, Afrika pedig igencsak egzotikus. Mivel huszonéves voltam, se kutyám, se macskám, miért is ne lássak világot? Minden különösebb aggály nélkül belevágtam, és benne is maradtam ebben a világban jó 5 évig, és örülök, hogy így döntöttem.

Szudánban kétszer 3 hónapot töltöttem el, a fővárosban, Kartúmban, ami magán viseli az afrikai nagyvárosok sajátosságait: modern és gazdag a nyomorral, kosszal a közvetlen szomszédban. A ház, amiben csapatostul elszállásoltak minket egy új építésű modern ház volt, egy európai számára minden kényelemmel ellátva, de, ha az ablakon kinéztem,

egy sor viskóba nyertem betekintést. A lakosság ugyanilyen elmentmondásos: semmiből tengődő és semmit se csináló tanulatlan emberek tömegei, és egy ambiciózusabb, immár kitanult réteg, akik pont olyan minőségben végezték a munkájukat, mint mi, európaiak. Szudánban egyébként akkoriban még éppen dúlt a polgárháború, de mi nemigen érzékelünk belőle semmit. Híreket hallottunk, voltak olyan helyi munkatársaink, akiknek a rokonai közvetlenül tapasztalták meg a háború borzalmait, és a következmények még sokáig sújtották a lakosságot, de mi lényegében egy búra alatt éltünk. A kapcsolatunk igen jó volt a szudáni munkatársainkkal, nagyon rendes, barátságos népek voltak, megesett, hogy családotul vettek részt a kerti sütyögetésen, összejevetelen.

Tanzániában Moshiban, egy új gyártósor beállításán dolgoztunk Lacival, aki egy világutazó brassói mérnök, úgy alakult, hogy a legtöbb egzotikus munkahelyemen együtt voltunk. Jól kijöttünk egymással, vele lehetett egy kicsit utazgatni, világot látni. Moshiban jó helyen voltunk, szállodánk ablakából a Kilimandzsárót bámultuk, de szafarira is elmentünk a Ngorongoro Természetvédelmi Területre.

Dolgoztam még Nigériában – Lagosban, a fővárosban –, aztán kétszer Marokkóban – Casablancában és Rabatban –, és Líbiában – Bengáziban és Tripoliban.

Összességében azt tapasztaltam az afrikai emberekről – bár Közép-Afrikát és Észak-Afrikát nem lehet egy kalap alá venni –, hogy barátságosak és közvetlenek. Nagy szegénységet, rengeteg koszt és igénytelenséget láttam mindenfelé, másfelől ez a tanulatlan afrikaikra jellemző. Azok az emberek, akikkel a munkáim során találkoztam, épp olyan szakmunkások voltak, mint én, a tanultságuk, munkájuk révén magasabb életszínvonalat tudtak biztosítani a családjuknak.

Azt, hogy Afrika forrong, hogy polgárháborúk, ilyen-olyan harcok folynak, alig érzékeltük. Tripoliban, ott égtek a rendőrségek városzerte, egy akkor fellángoló belviszály következményeképpen, égett egy a szállodánkkal szemben is, ami nekünk inkább egy furcsa egzotikum volt, mint félelmet keltő esemény. Mondom, 2000 első pár évében jártunk, Magyarországon ilyenkor kezdtek divatba jönni az utcai tüntetések, de azért épületeket nem gyújtottak fel.

A vallás még egy érdekes kérdés, mivel Afrikában, de inkább a Közel-Keleten gyakran kiinduló pontja valamilyen fegyveres konfliktusnak. Afrikában magam alig tapasztaltam ezt. Szudánban, Tanzániában, Nigériában minimális jelét láttam csak a vallásosságnak, voltak munkatársaim, akik diszkréten imádkoztak a nap meghatározott idejében, de sokan a jelek szerint egyáltalán nem voltak vallásosak.

Líbiában, ott kicsit beleláttunk a mindennapos vallásgyakorlásba, közvetlen kollégánk, Ramadan vezetésével egy külön teremben napi ötször vonultak el imádkozni a kollégáink. Az 5 ima szigorúan megtartandó, ha valamiért nincs mód imádkozni, azt a nap folyamán be kell pótolni. Jellemzően semennyire nem ütköztek velünk e tekintetben. Mikor egyszer a büfében leült mellém Ramadan, az asztalon egy FHM feküdt, akkoriban pikáns magazin volt, a címlapján egy bikinis lány fotójával. Bikinis, nem meztelen. Ramadan nem háborgott, csak lefordította az újságot, és leült. Ő egyébként egy nagyon rendes és barátságos figura volt, meghívott minket Lacival a rokona házába,

ahol megvendégelték egy klasszikus libiai vacsorával.

A többféle afrikai országban soha, sehol nem találkoztam szélsőséggel, semmilyen értelemben. Normális emberek, akik élnek az életüket. A sok aggság, baj nem ezekről az emberektől ered, az biztos. A bajt odafönt csinálják nekik, erre megesküdnék.

Az afrikai kalandozás után Ázsia következett, Irak, Pakisztán, egy kis Örményország, majd Kazahsztán, ami mindezek közül a legjobb hely volt.

Iránban Teherántól 300 km-re, egy gyártelepen dolgoztunk, nagyon rövid ideig, alig van róla valamilyen benyomásom, lényegében a munkahely és a szállás között ingáztunk. Pakisztán már 3 hónap volt, egy 5 csillagos szállóban húztuk meg magunkat úri körülmények között, onnan ki se nagyon mehettünk, fegyveres katonák vittek minket terepjárókkal a munka helyszínére. Akkoriban az indiai-pakisztáni határon harcok folytak, de ebből sem láttunk semmit. Amikor bementünk a városba, Fajszlábadba, a belvárosban látszott a jólét, farmerbe, pólóba öltözött emberek, természetesen hagyományos viseleteket is láttunk, de az összkép azért erősen hajazott az európaira. A vidékről semmilyen információnk nem volt, de ki se szabadott mozdulnunk.

Örményországban csak egy hónapot voltam, egy jó kis szálláson Jerevánban. Jereván nagyon szimpatikus kis helynek tűnt, de rengeteg volt a munka, gyakorlatilag semmit sem láttunk a városból, amit sajnálók.

De a kedvencem mindenképpen Kazahsztán volt, ahol három részletben összesen egy évet ►

► dolgoztam, Almatiban. Ami először megütötte ott az embert, az a kulturális sokk, egy kis időzavarral. Első alkalommal leg-erősebb hatásnak a tömény retrót éreztem, Ladákkal, Volgákkal, Moszkvicsokkal, meg persze a Szovjetunió avított maradványai-
val, mindez az egzotikus keleti kultúrával elegyítve. A második utam alkalmával érezhető volt a változás, az új, független állam gazdag kőolaj és földgáz készletei olyan fejlődést indukáltak, ami szinte robbanásszerű volt. Maga a város szép és zöld, rengeteg új épülettel, hatalmas beruházásokkal, a belvárosban nyüzsgő élettel, teli zsúfolt szórakozó hely-
yel.

A legnagyobb kazah városban (mert már nem főváros) élő lakosok külsőre vagy a jellegzetes mongolos arcú, alkatú, zömök

emberek, vagy teljesen európai kinézetűek, és a nagyvárosban teljesen európai módon néztek ki, de a viselkedésben, szokásaikban látszott a keleti hatás, így például bárhol, bármikor gátlás nélkül köpködtek. Érdekes, hogy még mindig érvényesült a háború torzító hatása a lakosság összetételében: nagyjából ötször annyi nő volt, mint férfi.

Kazahsztán erőteljes fejlődése számomra azt hozta, hogy egy élénk, nyüzsgő, nagyon szórakoztató városban élhettem egy darabig, rengeteg alkalmat találva az egyébként úri fizetés elköltésére. Nem minden országban volt erre lehetőség, de ott nagyon is. Ha jól meggondolom, ennek az 5 évnek a keresetéből nem sokat tudok felmutatni, valahogy nem is volt fontos, hogy gyűjtögessek. A kül-

földi munkák között itthon is megvolt a jó helyem a nevelőapám cégénél, nem szenvedtem hiányt semmiben.

A változást az hozta, amikor összekerültem a későbbi feleségemmel. A kazah időkben már együtt voltunk, és valahogy más lett a fontos. Miután onnan hazajöttem, már nem vállaltam több

távoli munkát, bár a mai napig külföldön dolgozom, de csak hétfőtől péntekig, Ausztriában. Valahogy már nem tudom elképzelni, hogy ne jöjjenek haza minden héten a családomhoz, gyerekeimhez, akiket mindennél jobban szeretek. De a sok utazást, tekergést nem bánom. A maga módján az életem legérdekesebb része volt. «

Gamila táncműhely

Színes kis csapat népesítette be június végén a Tájházat. Viseletben, de nem népviseletben. Az egzotikus ruhájú kislányok a Gamila Orientális Táncszócska tagjai, és szokásos nyári táborukat töltötték a szokatlan helyszínen. Nagyné Bessenyei Janka, a csoport vezetője mesélt a hét eseményeiről.

» BAKSAY ERIKA

– **Mióta dolgozik a csoport?**

– Ebben a formában 6 éve, de egy másik formációban részben már együttműködünk. Évek óta tartunk nyári tábori hetet, ami rendkívül hasznos, mivel intenzív felkészülést jelent. Amit egyébként csak heti rendszerességgel csinálnak a gyerekek, az ilyenkor 5 napon keresztül napi több óra munka. Ennek az eredményét nem is ilyenkor látom igazán, hanem ősszel, amikor újra kezdjük a rendszeres munkát. Úgy gondolom, ugrásszerű a fejlődés egy hét alatt. Egyszer hagytuk csak ki a táborát a 6 év folyamán, azt meg is bántam...

– **Miért pont a tájházban?**

– Lehet, oda nem illőnek tűnik a keleties hangulat, de kitűnő helyszín volt a mi szempontjaink

szerint. Szép, igényes, megfelelő méretű, klimatizált, és remek az udvara. Napközis táborként működünk, tehát hétfőtől péntekig 8–16.30 között, a napi programunk pedig két fő részből állt: délelőttönként a tájházban játékok, drámajátékok, táncpedagógiai eszközök segítségével az oldódást, az érzelmek kifejezését próbáltuk fejleszteni, a délután pedig a technika gyakorlásáé volt a Gyöngy Fitness tükrös termében, ahol egyébként is tartani szoktuk a foglalkozásainkat.

– **Akkor ez a hét komoly fizikai kihívás...**

– Mindenképpen. Napi sok óra aktivitás, mozgás. A 14 éves lányom volt a legfőbb segítőm, de még ő is nagyon kimerült a hét végére. A táborozó gyerekek nagyjából akkor pihentek, amikor éppen nem ők táncoltak.

– **Milyen korú gyerekek vettek részt a munkában?**

– Óvodás, alsó és felső tagozatos csoportunk van, akik talán 4 gyerek kivételével mind részt vettek a táborban. Vagyis 7 ovis és 15 nagyobb lány táncolta végig a hetet.

– **Csak lány? Ebben a műfajban elképzelhetetlen a fiú?**

– Vannak olyan stílusok, ahol férfi és nő együtt táncol, de abban

a férfi sokkal erőteljesebb. Egy biztos, mi most csak lányok voltunk.

– **Mi a célja egy ilyen tábor-nak?**

– Ahogy mondtam, rengeteget fejlődik a technika az intenzív foglalkozástól. Emellett a tábor kiváló csapatépítő, iskola után, egy kötetlenebb formában, ahol a gyerek úgy fejlődik, hogy észre sem veszi. A tábor végén bemutattuk a szülőknak, családnak, barátoknak, mit tanultunk. Ez lényegében egy előadást jelent a Művelődési Ház nagyszínpadán, egy komplett műsort, ahol egyébként még nem biztos, hogy mindenki tökéletesen tudja a koreográfiát, viszont a gyerekek egymást segítik, támogatják, és nagyon élvezik, amit csinálnak. Ez a műsor olyan másfél órá, át-

öltözéssel, egyénileg a csoportosan.

– **Ha már szóba került az öltözés: mennyire drága dolog a hasztánc, a sok ruha?**

– Korántsem olyan drága, mint amilyen jól néz ki. Van jó varrónőm, aki ügyesen dolgozik, az elkészült ruhák sok évig használhatók, variálhatók, az eszközök szintén. De muszáj a ruha, sokat hozzátesz a tánchoz, és eszközök nélkül sokkal unalmasabb lenne az egész. Ugyan a hasztánc improvizatív műfaj, a csoportos táncok megkívánják a koreográfiát. Tradicionális műfajt nézni egy órán át unalmas, de csoportban, koreográfiával, eszközökkel már szórakoztató.

– **Milyen korosztálynak ajánlanád a hasztáncot?**

– Ahogy a jó társasjátékon is ez áll: 5 évestől 99 éves korig... «

Roma gyermeknap

Gyermeknapot rendezett a Pincés Gődörben a Dunaföldvári Roma Nemzetiségi Önkormányzat. Az eseményen a szervezők szeretettel várták a gyermekek mellett családjait is. A rendezvényen Mendi Ferenc, az önkormányzat vezetője beszélt a városi televíziónak.

» BAKSAY ERIKA

– *Mi a nap programja?*

– Idén a szokásos gyereknap programon kívül főzőversenyt is meghirdettünk. Eddig nem volt, mert viszonylag kevés embert érint a rendezvény, kevesen tudták volna a feltételeket teljesíteni. Most úgy gondoltuk, legyen, 6 csapat főz különféle ételeket: pacal- és marhapörkölt, töltött káposzta, halászlé, sertéspörkölt készül a bográcsokban. Én meg szaladgálok, és próbálok minden szükséges dolgot előteremteni, mindenkinek megfelelni. A főzőversenynek természetesen jutalma is lesz, a három helyezett bort, pezsgőt, bort és kávékat kap ajándékba.

– *Programot és létszámot tekintve milyen az idei?*

– Sok munkával járt a szervezés, és hála istennek jóval több gyerek, család jött el a programra,

több, mint általában. Ez nagyon örömdetes, hiszen a rendezvény sikerét mutatja. Kellemes az idő, jó a hangulat. A gyerekeknek hoztunk ugrálóvárat, volt kötélhúzás, zsákban futás, a győzteseket édes-séggel jutalmaztuk.

– *Miből finanszírozták a rendezvényt?*

– A tavalyi évben több olyan dolgot is megvalósítottunk, ami után a belügyminisztériumtól pontokat kaptunk. Ezeket a pontokat egy bizonyos összegre váltották, amit erre a rendezvényre fordítunk.

– *Jövőre is lesz gyereknap?*

– A roma önkormányzat mandátuma is lejár, nálunk is választás lesz. Ki tudja, mit hoz a jövő, ha rajtam áll, szeretném, ha ez a gyereknap hagyománnyá válna. «

Családi Nap

Június 14-én negyedik alkalommal szervezett a helyi Málta Dunaföldvári Támogató Szolgálat a egy kellemes délutánt az érdeklődő családok számára.

» SZIEGL ERIKA

A 15 órakor kezdődő rendezvényen többféle program várta a gyerekeket és a felnőtteket. Az ugrálóvár mellett a levendula Alapfokú Művészeti Iskola közreműködésével népi játszótér fogadta a gyerekeket. A régi típusú, ügyességet, kitartást igénylő játékok sikere bizonyítja, hogy az online világon túl is van élet. Sűrűné Győri Judit vállalta, hogy a kívánságoknak megfelelő csillámtetűket készít, melyek a fiúk körében ugyanolyan népszerűek voltak, mint a lányok körében. Amíg a gyerekek Cseke Klárral Süni Zenére énekeltek, addig a felnőttek Czere-Ambrus Mária pszichológus előadását hallgathatták meg mindennapi függő-

ségeinkről. Az előadás napjaink egyre növekvő problémájára, a digitális eszközökhöz fűződő viszonyunkra fókuszált. Este hat órától különleges élményben lehetett része kicsiknek-nagyoknak. A Nagyváradi Néptáncgyűttes Van Mese című zenés-verses táncelőadása nem csak a gyerekek, a felnőttek körében is óriási sikert aratott. Az előadás rendezésében Appels-hoffer János, az Ördögsekér Táncgyűttes táncos-koreográfusa is részt vett. Lipták Tamás főszervező gondoskodott arról is, hogy a programok mellett fagyí, rétes és üdítő is fokozza a jókedvet.

A rendezvény fő támogatója idén is a Kemi-Ker Kft és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat volt. A sikeres lebonyolításhoz segítséget nyújtott a Dunaföldvári Kertbarátok Városvédő Egyesülete, a Dunaföldvári Művelődési Központ és Könyvtár valamint Dunaföldvár Város Önkormányzata. «

Határmezsgye: a tanodákról

Bizonyára sokan vannak, akik hallottak már a tanoda intézményéről és bizonyára még többen vannak azok, akik eddig még nem ismerték e remek kezdeményezést.

» V. LAJKÓ ANITA

Mi is a tanoda? Határmezsgye – mondhatnánk: oktatás és szociális tevékenység között. Interneten utána olvasva a következőket szemezgettem: A tanodai program alapvetően a gyerek iskolai sikerét segíti elő. A háttérből segíti, hogy az ide járó gyerekek tanulmányi eredménye javuljon. Ennek érdekében két szálon folyik a fejlesztés: tanulássegítés és tartalmas

szabadidős programok révén. Mondhatnánk azt is, hogy a Tanoda azt a „rásegítő” programot nyújtja délutánonként az oktatás, korrepetálás, tehetséggondozás mellett, amelyek szociális vagy kulturális okból kimaradtak a gyermekek életéből, viszont az eredményes tanuláshoz, majd a továbbtanuláshoz nélkülözhetetlenek. A tanodai program azoknak a szegény családból származó gyermekeknek nyújt elsősorban szolgáltatást, akiknek a szülei a tanulásban nem tudnak segíteni gyermekeiknek, korrepetáló tanárra nincs pénzük. A család kevés jövedelme miatt a gyerekek nem ►

Múlt és jelen fotói

Februárban, városá avatásunk 30. évfordulója alkalmából Fotózd le a múltat címmel hirdetett pályázatot a művelődési központ.

» SZIEGL ERIKA

A kiírás szerint régi fotó vagy képeslap alapján újra kellett fotózni egy dunaföldvári helyszínt ugyanabból a szögből, ugyanazzal a beállítással. Az elkészült fotókból Németh Zsolt fotográfus montázsokat készített, melyek szemléletesen mutatják meg városunk régi és mai arcát. A pályázatra tizenegyen 42 alkotást küldtek be

jeligével, így a képek készítőinek személye titkos volt. Többen fotózták ugyanazt a helyszínt – hídra vezető út, Rákóczi utca, Kossuth Lajos utca, vasúti sín, városháza, Kálvária-domb – ennek oka, hogy a múltban a fotográfia elterjedésével leginkább ezekről a helyszínekről készültek fényképek. A zsűri objektív értékelését a névtelenség garantálta. Harmadik helyezett Bertalané Bóka Zsuzsanna Duna-part fotója, második hely Szatmári Zsolt hídra vezető út fotója lett, első helyen Horváth Balázs a Rákóczi utca elejét ábrázoló fotója végzett.

A fotókiállítás 2019. október 31-ig látogatható az Ispánházban. «

► tudnak felzárkózni azon középosztálybeli családok gyermekei mellé, akiknek természetes, hogy pl. zenét tanulhatnak, számítógép elé ülhetnek, vagy fejlesztő társasjátékkal játszhatnak.

Dunaföldváron a Templom utca 32. szám alatt működik egy tanoda. Lipták Tamással, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat munkatársával, a tanoda szakmai vezetőjével, koordinátorával beszélgettem az itt zajló munkáról. „2019 januárja óta a tanodák működtetését normatív finanszírozásúvá tette a kormány. Ennek bevezetése fenntarthatóbbá, tervezhetőbbé tette a feladatainkat. Mivel ennek a munkának a folytonosság lenne a legfontosabb ismérve, ezért az itt dolgozók – velem együtt – nagyon bíznak abban, hogy ez hosszú ideig így marad. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Támogató Szolgálata, Dunaföldvár város önkormányzata, a Család- és Gyermekjóléti Szolgálat is sokban segíti a Tanodát. Jelenleg 35 fő jár hozzánk rendszeresen. Ők főleg felső tagozatos (5–8. osztály) diákok, kétharmad részben fiúk. Az épület 12–18 óra között fogadja nemcsak azokat a diákokat, akik szerződésben állnak a tanodával, hanem azokat is, akik szeretnének részt venni egy-egy programon, foglalkozáson. A szerződés alapján egy-egy diáknak heti 4 órát kell a tanodában töltenie. Az ide érkezőket szakképzett pedagógusok, mentorok, szociális munkás, pszichológus várja délutánonként. Név szerint Czere-Ambrus Mária, Fafkáné Simon Ildikó, Fekete Szilvia, Miskolczi Tamásné, Pásztor Anikó, Rabi Zsolt, Szabó Réka Csilla, Szekeres Márk és jómagam foglalkozunk a gyerekekkel. Van, aki a reáltárgyakban, van, aki humán területen segít a diákoknak, de működnek (főleg önismeretet fejlesztő) csoporttevékenységek is, és egy pszichológus is ellátogat hozzánk heti két alkalommal. Ő elsősorban a méréseket végzi – merthogy erre szükség van. Az ide érkező gyerekek mindegyikénél elkészítünk ugyanis egy bemeneti, egy köztes és egy kimeneti mérést. Fontos

azonban hangsúlyoznom, hogy szimpatikus módon a mérés nem a gyengeségekre, hanem az erősségekre épít. Feltétel továbbá, hogy minden egyes tanodásnak készüljön fejlesztési terve, ami alapján a vele folytatott munka nyomon követhető. A napi szintű munkának is van egy adott menetrendje: az ide érkező diákok aláírják a jelenléti ívet, ezzel kontrollálható a jelenlétük. A gyerekek szerint sokszor nincs házi feladat, nincs tanulni való. Érthető módon – az iskolai 5–6 tanóra után – nem az újabb tanulásra vágnak az ide érkezők. Fontos elmondanom azt is, hogy a Tanoda nem csodaszer, nem csodagyár, de mindenképpen egy kinyújtott kéz, amelyet meg lehet ragadni. A közhiedelemmel – és az interneten olvashatókkal – ellentétben nem az az elsődleges feladatunk, hogy tanuljunk a gyerekekkel, csökkentsük a bukások számát, megírjuk a leckét (bár ez is rendkívül fontos), hanem az, hogy biztonságot adó, elfogadó, megtartó, sikerélményekhez jutató, szeretettel teli közeget biztosítsunk számukra. Mert ha szeretve, támogatva vannak ezek a gyerekek, akkor a tanulmányi eredményük is javulni fog” – hiszi és vallja Tamás.

„A törvényi elvárás szerint a tanodába érkező gyerekek 70%-ának hátrányos helyzetűnek kell lennie, minimum a felének rendszeres gyermekvédelmi támogatásban kell részesülnie. A gyerekek elérésében az általános iskola vezetése és pedagógusai nagy segítséget nyújtanak, hiszen az ott dolgozók ajánlásával keresik meg azon diákok szüleit, akik

esetében felmerült a tanoda mint lehetőség. Az iskolavezetéssel egyébként remek a kapcsolatuk, folyamatos a kommunikáció azért, hogy a diákok a lehető legtöbbet kapják.”

Lipták Tamásnak (és kollégáinak) személyes és szakmai véleménye egyaránt az, hogy a hozzájuk járó tanodásoknak nem a lexikális tudását kell bővíteni. Elsősorban az önismereti fejlődésüket, a közösségben betöltött szerepüket kell igazgatni, kibontakoztatni. Megtanítani őket arra, hogyan kell viselkedni egy-egy adott helyzetben, például színházban, uszodában vagy éppen csak az utcán közlekedve. Erre leginkább a szabadidős tevékenységek vannak segítségükre. Éppen emiatt rengeteget programot szerveznek a gyerekeknek: nemcsak szabadidős tevékenységként, hanem pályaaorientációs céllal is. Jártak már a dunaiújvárosi fürdőben,

a dunaiújvárosi atombunkerben, részt vettek és vesznek színházi előadásokon. De készülöben van egy családi nap (amikor a tanodában bent is lehet aludni) és egy 5 napos balatoni nyaralás is. Emellett délutánonként gyakorlatias tevékenységek mellett (madáretejtő-készítés, faültetés, uszonnakészítés) kerülnek egyre közelebb a gyerekekhez az itt dolgozók. „Nagyon fontos a férfiminta jelenléte, hiszen sok gyerek egy szülőcsaládból érkezik, ahol jellemzően az anyával élnek a gyerekek. Mivel a 35 gyerek 2/3-a fiú, ezért kiemelten fontosnak tartom, hogy nálunk férfiak is dolgoznak a gyerekekkel. Egyébként munkatársaim mindegyikéről elmondható, hogy tiszta szívből végzi a dolgát, önként jönnek (sokszor családostól) pl. a fonyódi táborozásra vagy a bent alvós családi napra is. Emiatt rendkívül hálás vagyok, hiszen úgy érzem, remek csapattal dolgozhatok együtt a tanodás gyerekekért. «

Nyári programok a tanodában

A tanodába látogatott a Tolna Megyei Rendőrkapitányság Bűnmegelőzési Alosztályának három munkatársa, az internet és a nyár veszélyeiről tartottak interaktív tájékoztatást a gyerekeknek. Erről, és a tanoda nyári életéről beszélt televízióknak Lipták Tamás, az intézmény vezetője.

» BAKSAY ERIKA

– Sok más között szó esett arról, hogyan viselkedjünk roma-nem roma összefüggésben, kell-e másképp viselkednünk, ha romák vagyunk, vagy, ha

pont nem. Érdekes volt erről beszélgetni a mi vegyes tanodai csapatunkban. Sok előítélet és téves ismeret tapad ehhez a témához, külön érdekes volt, hogy a három rendőr egyike maga is roma, amúgy Bogyaizslói Zenekar tagja. Szó esett az internet veszélyeiről, mennyire nem mindegy, mit teszünk fel, milyen tartalmakat osztunk meg az interneten, mert igencsak komoly következményekkel járhat.

– Nyár van, van-e szünet a tanodában? ►

► – Nem, korántsem. Így például éppen most zajlik a nyári tábor, tegnap Görcsönyben jártunk egy Málta által fenntartott idősok otthonában, a héten még Kiskőrösre megyünk kirándulni, aztán a helyi malomba és a Pék-Pontba, ezek pályaaorientációs kirándulások.

– **Aktuális ügy a tanoda épületének felújítása. Mi zajlik most?**

– Tavaly kaptunk az önkormányzattól egy nagyobb összeget a kazán, a fűtésrendszer cseréjére, korszerűsítésre, ennek utómunkálatai

még mindig folynak. Gyönyörű fa ablakokat szereltek be a régi, rossz nyílászárók helyett, ajtócserekek is történnek majd, illetve egy baráti adományból Salgó polcok kerülnek fel a falakra, kulturáltan tudjuk majd az adományokat rendezni, szortírozni. Nagyon sok segítséget kaptunk az önkormányzattól, így a következő nagy projektre, a tető felújításra is, amelyhez természetesen a fenntartó Málta is hozzáteszi a magáét. Most történik a kivitelező kiválasztása, melynek eredmé-

nyeképpen komplett tetőt, héjazatot cserélünk.

– **Mindez csak a Templom utcái épület jobb szárnyában?**

– Igen, minket ez az épületrész érint.

– **És mi lesz a másik szárnyal?**

– Jelenleg néhány civil szervezet használja időnként, leginkább tárolásra. Ebben a szárnyban régi tantermek találhatók, beázik, nincs fűtés, vizesblokk, nagyon rossz állapotban van. Vagy együttesen kell kezelni a másik épület-

szárnyal, ez esetben közös üzemeltetővel, vagy, ha más használná, ott is ki kell alakítani a fentieket. Az épület teljes egészében az önkormányzaté, a Málta csak használatba kapta bizonyos időre.

– **Nem lehet szüksége a Máltának a másik épületrészre?**

– Lehet ezen gondolkozni – majd. Egyelőre egyrészt elég nekünk az egyik szárny, másrészt a ma feladata most ennyi. Aztán lehet a gondolatokat tovább görbíteni. «

Sok-Szín-Tér: ahova jó betérni... ahol szabad szabadnak lenni...

A dunaföldvári Sok-Szín-Teret működtető Némethné Németh Csillával, Zakara Andreával és Hegedűsné Katona Klárával közel egy évvel ezelőtt már készítettem egy interjút. Született is akkor egy írás „Szivárványos Sok-Szín-Tér” címmel. Most újra felkeltették az érdeklődésemet, mert érdekesebbnél érdekesebb ötleteket valósítanak meg városunkban. Stúdiójukat – ahogy ők maguk között nevezik az Ifjúság téri földszinti lakást – 2017 januárjában nyitották meg. A munka, amit a Sok-Szín-Térben végeznek rendkívül színes, érdekes, sokrétű... valóban szivárványos. Következzen most egy kisebb összefoglaló róluk és programjaikról!

» V. LAJKÓ ANITA

KUNDALINI JÓGA

Egyedülálló lehetőség Dunaföldváron (és a környékbeliek számára is): egyrészt maga a kundalini jóga miatt, másrészt azért, mert semmilyen tematikus jogaműhely nincs a környéken. Pedig – magunk is tapasztaljuk – a jóga egyre ismertebb, népszerűbb hazánkban.

Legutóbbi találkozásunk alkalmával éppen egy egész délelőtti workshopon voltak túl, amit a kecskeméti Lajos Reni Charansev tartott a Magyar László Gimnáziumban. Ezen a napon a Kundalini jogaműhely néven hirdetett esemény egy sorozat záróakkordját jelentette. Közel egy év alatt 8 alkalommal találkoztak a szervezők és az érdeklődők Renivel, ez alatt

az idő alatt a kundalini jóga segítségével közelebb kerülhettek önmagukhoz, igaz belső valójukhoz.

Mit érdemes tudni a kundalini jogáról?

A kundalini jóga egy ősi, titkos tanításokon alapuló rendszer, amit Yogi Bhajan hozott el Indiából a 1960-as években nyugatra. A „jóga királynőjének” vagy a „tudatosság jogájának” is nevezik ezt az irányzatot, ugyanis az egyik leggyorsabb utat nyitja meg a test-lélek-szellem hármasságának kiegyensúlyozására és ezek egységesítésére. Holisztikus módon működik, az ember egész lényére hat. Ennek fizikai aspektusa a test rugalmasságának, állóképességének megerősítése, ami eléri a tudati tartalmak megtisztításán át egészen az elmeműködés kiegyensúlyozásáig. A kundalini jóga ereje abban rejlik, hogy komfortzónán túlra visz, lehetőséged ad felismerni és megváltoztatni belső működéseket, megszokásokat, aktivizálja a mirigyrend-

szert, erősíti az idegrendszert, az elmét lecsendesíti, gyakorlása egységélményt ad. Célja elvezetni bennünket igaz valónkhoz.

Hol és mikor találkozhat először a kundalini jogával?

2002-ben Brightonban. Angliában éltem akkor. Új uta(ka)t kerestem magamnak, és ekkor – ma már úgy hiszem, sorsszerűen – betértem egy kundalini jógaórára. Rögtön megérintett, éreztem, hogy jó hatással van rám, hogy az órák után harmóniába kerülök önmagammal. Ekkor még nem voltam tudatos, csak évek elteltével esett le a tantusz, hogy a jóga, azon felül, hogy jótékony hatással van az egészségemre, egy eszköz a kezemből a magánéleti nehézségek, kihívások kezelésére, leküzdésére is. Ahogy teltek az évek, egyre tudatosabb lettem, egyre inkább éreztem a jóga áldásos hatásait magamon: önfegyelemre tanított, tudatosságra, a belső iránytűm megtalálására. Segített jobbra lenni, jobban lenni. 2010-ben iratkoztam be a kundalini jóga tanárképzésre, ahol kiváló mesterektől tanulhattam egy éven keresztül.

Mi fogott meg leginkább a kundalini jogában?

Az órákon használt fókuszált légzőgyakorlatok, a szisztematikusan összeállított gyakorlatok, a meditációk, a mentális összpontosítás, ami elmélyíti a pillanat tudatosságát. A mantrák-gyógyító hangok világa, a mudrák-kéztartások, amelyek által az egység élményét tapasztalhatjuk meg. Az, hogy közelebb kerülhetünk igazi önvalónkhoz, hogy egyre tudatosabbá válhatunk.

Mennyire érzed a felelősséget?

Nagyon. A mai napig sokat készülek egy-egy órára, soha nem tartok úgy jogát, hogy előtte ne gondoljam át a gyakorlatokat, és ne csináljam végig azokat. Rengeteget tanulok szakkönyvekből, különböző képzéseken. Hosszú évek kellettek ahhoz, hogy összefüggésbe tudjam hozni magamban a kundalini jóga egészét, hogy elvégezzem magamban a „belső nagy rendrakást”. Folyamatosan dolgozom önmagamon, hogy minél közelebb kerüljek nyugvó, belső valómhoz. Minden reggelem jogával és meditációval kezdem. Ezt a holisztikus élményt a szavak szintjén nem is lehet meghatározni, csakis a tapasztalás útján. Céлом, hogy minél több embert segítsek ezen az úton...

Milyen típusú órákat tartasz?

Kecskeméten dolgozok: Kundalini és Yin Jógát oktatok, illetve hangterapeutaként segítem a hozzám fordulókat. Továbbá Anya és Lányá jogát, Női Jógát, Családi jogát, Ragyogó Gyerek jóga- ►

► foglalkozásokat tartok. Szervezek gyerekeknek kreatív jóga nyári táborokat, felnőtteknek pedig 3–4 napos elvonulásokat a világ zajától. Párommal Gong és himalájai hangtálas relaxációs Hangfürdőket is szervezünk.

A dunaföldvári utam egyfajta kitérő, ide meghívásra érkeztem. Nagyon szívesen jövök, mert a dunaföldvári csoport a szívem csücske. A sok-szín-tereseikkel már szervezzük a következő alkalmakat: nyáron szeretnénk indítani egy újabb sorozatot, ahol a mirigyrendszer, mint egészségünk, jóllétünk őrzője (pajzsmirigy, agyalapi mirigy, hasnyálmirigy stb.) áll majd a középpontban.

Kiknek ajánlod a kundalini jógát?

Mindenkinek, aki nyitott a befogadására. Kortól, nemtől független, mindenki ott léphet az „útra”, ahol éppen tart az életében. Ez a jóga a mindennapok jógája,

minden emberé. Tudatosságot ad, energetizál, segíti, hogy kiteljesedjünk.

További programok a Sok-Szín-Térben

CSILLA JÓGA ÓRÁI:
ANYA-GYEREK JÓGA ÉS YIN JÓGA

A legutóbbi alkalommal én is részt vettem az anya-gyerek jóga órán az 5 és fél éves kislánnyal. Kíváncsi voltam – hogy az egyébként nagyon nagy mozgásigénnyel bíró nagycsoportosomnak – hogy tetszik majd a jógázás. Kellemes élményben volt részem. Négy anya-gyerek páros (mindannyian kislánnyal), valamint Csilla és Andi voltunk a résztvevők. Ők ketten minden gyakorlatot bemutattak, aktív résztvevői voltak a másfél órának. A légzőgyakorlatokat egy rövid mantrázás követte, majd jöttek a mindenünket átmozgató mozgássorok. Jókat derültünk

ezek kivitelezése során, az órát egyébként is átlengte egyfajta oldott, könnyed légkör, amiben adott volt jól érezni magunkat. A gyakorlatsort követően kellemes ellazulásban volt részünk (finom takarókkal melengették minket az elsötétített szobában), és az óra végén valóban úgy éreztem: könnyebb lettem. Ráadásul a kislánnyal töltöttem az időt, és ami szintén nagyon biztató: legközelebb is jönni szeretne velem. Csilla az anya-gyerek jógára egyébként szeretettel vár mindenkit, aki egyszerűen csak szeretne kapcsolódni, tartalmasan együtt lenni gyermekével vagy javítani a vele való kapcsolatán.

Csilla felnőtteknek tart Yin jógát is, amelynek időpontjai kedd, csütörtök (18.45–20.00). A végén Klári (aki nemrégiben Indiában járt bővíteni tudását) segítségével ayurvédikus praktikákat is kapnak a résztvevők útravalóul.

(ANDI) OLVASÓ KLUB(JA)

Szeretsz olvasni?/Szuper! Nincs idő?/Kifogás! – Az olvasó klubot Zakara Andi hívja életre. Havonta szervez találkozásokat, ahol irányított beszélgetés mellett dolgoz fel egy-egy könyvet. A június 5-re meghirdetett első olvasó klub könyvtémája Cziráj Eszter A játékmester című alkotása. A házi feladat egyszerű: olvasd el a könyvet és gyere el egy jót beszélgetni róla! Bejelentkezés szükséges a sokszinter.dfv@gmail.com email címen.

NYÁRI TÁBOROK (5–11 éves gyerekeknek)

Gyerekjóga, játékos angol, kutyás foglalkozás, Duna-parti kirándulás, kézműveskedés... mindez csak egy kis ízelítő a Sok-Szín-Tér által hirdetett nyári táborok programjaiból. Ha érdeklődsz a táborok iránt, akkor keresd a Sok-Szín-Tér facebook oldalán a részleteket! «

Nyugdíjasklubok találkoztak a földvári tájházban

» L. MÉSZÁROS IRMA

Nem azért felejtünk el játszani, mert megöregszünk, hanem attól öregszünk meg, hogy elfelejtünk játszani – ez a Bernard Shaw-idézet olvasható az Őszi Alkony Nyugdíjas Klub által július 4-re szervezett földvári találkozó meghívóján. S ezzel a gondolat-fogadta a száztíz vendéget a közösség vezetője, Németh Lajosné Éva is, aki tíz éve vezeti az 1988 óta működő klubot. A Kulcsról és Daruszentmiklósról, Bölskéről, Madocsáról és Soltáról érkezett és a helyi nyugdíjasokat köszöntötte a város és a képviselő-testület nevében Dunaföldvár polgármestere, Horváth Zsolt. Vidám üdvözlőjében nem hagyta szó nélkül, hogy a tájház kapujában pálinkával fogadták a vendégeket. Ez az a generáció, amely még ismerte az aratópálinkát, sok mindent tapasztalt már, s értékelné tudja a közösséget, a vidámságot, a jó

beszélgetéseket. Öröm látni aktív idős embereket, akik ilyenkor elfeledkeznek, hogy esetleg valami fáj – mondta.

A nap során bizonyították is a résztvevők, hogy a hetedik x közelebb is szívesen játszanak, táncolnak, nótáznak. A földváriak egy csoportja – a jelenlévők elismerő tapsával követve – boszorkánytáncot járt. Csak úgy suhogtak a söprünnyek! A madocsaiak népdalokkal, a soltiak nótával, a bölskeiek tréfás jele-

nettel álltak társaik elé. Nagy sikert aratott a Kulcsi Vidám Emberek Közössége szellemes jellemzőn bemutatott igényes tánc-koreográfiája. No és játszottak. A Levendula Alapfokú Művészeti Iskola vezetőjétől, Molnárné Miklán Jolántól a szervezők kaptak néhány népi ügyességi játékot. Így repült patkó és fűzfakarika, igyekeztek egyensúlyozni mérlegen és sítalpszerű eszközön. Mindent kipróbáltak, s persze nem maradt el a biztatás, a nevetéssel kísért szurkolás. Ha sikerült megoldani a feladatot, megérdemelt volt a taps. Meglepetés-vendégként Szávolics

Gabriella, a Dankó Rádió kétszeres Aranykoszorús énekeke szórakoztatta őket, az alkalomhoz illő, hol megható, hol vidám dalokkal, slágerekkel és nótákkal. A zenét egész nap a dunaszentgyörgyi Hauszt János szolgáltatta. Az ízletes ebédet Szőke Zoltán és munkatársai tálalták a találkozó résztvevői elé. A szervezők köszönik a támogatók tombola-felajánlásait is, hiszen így mindenki – a földvári klubtagok által varrt tűpárnákon kívül – még ajándékkal térhetett haza.

Aki egy óra körül bekukkantott a tájház udvarára, a szépen megterített asztalok mellett jókedvűen beszélgető hölgyeket és urakat látott, akik természetesen a finom ebéd után táncra is perdültek. Mert ha szól a zene, mozdul a láb, akárhány évesek is vagyunk.

Mert – ahogy mondják – nyugdíjasnak lenni vidám dolog. Jó a társakkal rendszeresen találkozni, beszélgetni, kikapcsolódni, finomakat enni és inni, mozogni, játszani és kacagni. Ők ugyanis mindannyian olyan emberek, akik nem az éveket tartják számon, hanem az élményeket. «

Földváriak zenéje – őseink muzsikája

Gazdag az a település, amelynek fiataljai értéknek tekintik a múltat, nagyszüleik kultúráját, s meg akarják őrizni dalaikat, táncaikat. Ilyen szemléletűek a Széles testvérek, Dániel és László, akiknek gyűjtéséből – a helyi támogatóknak is köszönhetően – július közepén CD album jelent meg Földváriak zenéje – őseink muzsikája címmel. Már ez is jelentős értékmentő teljesítménynek nevezhető. De azzal, hogy a CD zenei anyagának bemutatásához – egy fiatal táncművésznék, Appelszoffer Jánosnak, a Dunaföldvári Ördögszekér Táncegyesület vezetőjének, a Magyar Táncművészeti Egyetem adjunktusának biztatására és koreográfiájával – koncertszínházi előadást is kapcsoltak, több mint háromszáz néző igazi élményévé tették. A lemez zenei rendezője Mészáros János, az előadásé Appelszoffer János volt.

» L. MÉSZÁROS IRMA

A Földvári Nyári esték keretében bemutatott előadásra már hetekkel korábban minden jegy, pótjegy és sétálójegy elkelt, s a sikert mutatja, hogy a vár szabadtéri színpadán előadott produkció utolsó részénél eleredt eső dacára sem mozdultak a nézők, sőt a vas-taps és a ráadás sem maradt el.

A Földváriak zenéje CD anyagára alapozva, szerkezetében az érzelmi és hangulati ellentétekre épülő darabban a 20. század első felének Dunaföldvárába repítették a nézőket, s eleink élettörténetének mozzanatait elevenítették meg. Láttuk a hagyományos szüreti mulatságot, amelyben a kisbíró a mai város eseménytörténetét sem hagyta szó nélkül; részesei lehettünk regrutabálynak, s annak

a hangulatnak, ahogy egy édesapa útnak indítja katoná fiát, aki aztán nem tér vissza a Don kanyarból. Láthattunk menyasszony-öltöztetést, illetve hagyományos lakodalmas menetet, majd lakodalmas táncos játékokat, énekeket, sőt előszállási bérestáncot is. De odavarázsolták eléink a korabeli legendás Duna-parti kerthelyiségeket is, ahol mindig cigányzene szólt. A prózaszövegben a Dunaföldvarról indult híres cigányprímásnak, Patikárius Ferkónak és a többi földvári cigányzenésznek is emléket állítottak. Megható percek voltak, amikor a színpadi szereplők közé felkísérték a nézőtérrel a Széles testvérek egyik adatközlőjét, a 81 éves Fekete Mihályné Mariska nénit, aki nemcsak megjelenésével kapcsolta a múltat a jelenhez, hanem énekével is. Mélyre, a lélekig hatóan szólt a minden zenei kíséret nélkül megszólaltatott ballada a gyermekeit a halálba taszító aszszonyról. Egy-egy néző könnyezett, s mintha az ég is siratta volna az ártatlan gyermekeket és a bűnös asszonyt. A Kárpát-medencében ismert ballada helyi változatát Maris néni még gyerekkorában tanulta, amikor marokszedőként dolgozott az aratók mellett.

S miért volt még élmény ez az előadás, amelyen az Ördögszekér Táncegyesület apraja-nagyja táncolt? Mert a tánc – mint eleink egész életét – betöltött mindent: nem csak a színpadon, de előtte és mögötte, a vár területén, a várfal romjain is szerepeltek. Mert gyönyörűen szólt Fafka Júlia és Halmos Attila éneke. Mert hagyomány és érzés, őserő volt Appelszoffer János minden mozdulatá-

ban. Mert Ujj Zsombor és zenekara profi módon zenélt, de Széles László és fúvós zenésztársai is hozzájárultak a hangulathoz. Emlékként és tiszteletből a kivetített képeken pedig megjelentek azok a fotók, amelyeket a Széles testvérek gyűjtöttek össze régi földvári eseményekről és személyekről, akikről az örökséget átvették.

Mint Széles Dániel elmondta, 2009-ben kezdődött a történet, amikor a néhai Varga Józsefet, az egykori cimbalmost zenélésre s nótázásra bírták, aztán Mukli Gyulával és Böde Józsefné Bözsi néniével folytatták. A Széles testvérek megtanulták a dalokat, együtt muzsikáltak velük. Éveken keresztül folyt ez az értékmentés. Később megkapták a dr. Velis Béláné óvónő által a 80-as években összegyűjtött szöveget és felvételt. S ahogy telt az idő, egyre inkább úgy érezték, hogy mindezt az anyagot, a dallamvilágot, a nótákat meg kell őrizni, sőt a kincset tovább kell adni, hogy az óvodákban, az iskolákban a gyerekek is megtanulhassák. Mint ahogy az előadás résztvevői közül többen mondták: ezeket az énekeket gyermekkorukban hallották utoljára. A legidősebbek meg a szereplőkkel együtt énekeltek a nótákat. Mert az övük volt. Közös kincsük. A lemezzel és az előadással emléket állítottak nagyszüleiknek, Strubli István első vőfélének, Varga József cimbalmosnak, Bátor Márton harmonikásnak és minden adatközlőnek, aki már nem lehetett velük ezen az estén.

A CD-t alapvetően e két nagyobb gyűjtés alkotja. Részben a Velis Béláné gyűjtéséből énekelte anyagot rögzítették, másrészt a 2010-es évek gyűjtéséből Mukli

Gyula (szül. Daruhegy) primás, Varga József (szül. Ménesmajor) cimbalmos, Bödéné Prokk Erzsébet, valamint Fekete Mihályné Czompó Mária, Nagy Lajosné Simon Margit, Végh Ferencné Princz Mária dunaföldvári énekesek láthatók és hallhatók.

A szorgos, dolgos, a földhöz ragaszkodó, az újszerűt lassabban befogadó, múltjukra büszke földvári emberek hagyatéka és öröksége a sok-sok dal a lemezen: őseinknek hála. Életüket a bölcsőtől a sírig elkísérte az ének, a fúvós- és a cigányzene. Ott volt a gyerekek játékában, a szüreti mulatságokon, bálokon, lakodalmakon, a pincei nótázások során, névnapozáskor, aratások, cséplések alkalmával, a Duna-parton sétálva, de még a temetéseken is – olvasható a lemezborítón. A dal, ha éneklük, a tánc, ha járják, hat mindenkire, még az utódokra is. Mert – ahogy Eszterhai Katalin író egy helyen fogalmaz – az emberek hitték, ha időben továbbadják az emlékeiket, a nótáikat, az életük folytatódik. Jól hitték.

A lemez a Tourinform Irodában, a Dunaföldvári Művelődési Központban, valamint a Berze Nagy Ilona Városi Könyvtárban kapható.

Széles Dániel (31) gépészmérnök Pakson dolgozik. Évekig a helyi cserkészcsapat vezetője volt, 2007 óta az Ördögszekér táncosa, 2010 óta vőfélykedik is. Három kisgyermek édesapja.

Széles László (35) gépészmérnök, egy budapesti cég projektmenedzsere. Zenél, klarinéton és több más fúvós hangszeren játszik, jelenleg a PistiEst nevű paksi formáció tagja. «

Nyári derű a Napsugárban

A pompázó virágok színeit és zsongást vittek a Gamila Orientális Táncsoport hastáncosai a dunaföldvári Napsugár Idősek Otthonába. A Nagyné Bessenyei Janka vezette csoport nem először járt az otthon idős lakói között. Az élénk színű ruhák, fátylak, a mozgás ritmusa most is élményt nyújtott.

» L. MÉSZÁROS IRMA

Szívesen jöttek a gyerekek, mert – a nagyszülőkhöz való viszony alapján kötődnek az idős generációhoz, s mert – ahogy meg is fogalmazták – jó adni, elvinni a táncokat azoknak, akik nem tudnak kimenni a városi rendezvényekre. Tizenhatan több mint húszperces produkciót adtak elő. Nagy izgalommal készültek első fellépésükre az óvodások, akiknek a nyolcadikos Nagy Luca tanította be a koreográfiát. Az öt alsó tagozatos kislány egy nagyon látványos, színes legyezőfátylas táncsal szerzett örömet. A nagyobbak klasszikus

egyiptomi színpadi táncukat mutatták be az otthon lakóinak. De volt dobszólóra és egyiptomi versre készített koreográfia is. A Gamila Orientális Táncsoport tagjai azokat a produkciókat is eltáncolták, amelyekkel a nemrég Pécsen megrendezett Kaméleon hastáncversenyen egy arany, három ezüst és három bronz minősítést kaptak. Az elismerés most sem maradt el. Az idősek tapssal, mosollyal, szóval is kifejezték tetszésüket: Vidám lett a napunk tőlük – mondta egyikük. S ez a kevés milyen sok ebben az élethelyzetben!

A Jenei Judit irányításával működő idősek otthona mentálhigiénés munkatársai – Bolvári Nikolett, Farkas-Husza Rózsa és Zsebeházy Szidónia – arra törekszik, hogy inger- és élménygazdag környezetet teremtsenek, hogy az otthon lakói minél tovább megőrizzék meglévő készségeiket, korlátozott aktivitásukat. Ezért tartanak napi szinten foglalkozásokat, illetve igyekeznek színesíteni az otthon lakóinak mindennapjait, s megpróbálják kimozdítani a beteg embereket egyre szűkülő világukból. Sokféle progra-

mot szerveznek, amelyekkel újdonságot és élményt is adnak. Ezt szolgálják a kézműves tevékenységek, az irodalom kör, a zenehallgatás, a hagyományok, az ünnepi alkalmak. Ezek a foglalkozások s a meghívott csoportok előadásai egy-egy órácskára elterelik a figyelmet önmagukról, betegségeikről, problémáikról.

A program sikeréhez persze a Napsugár Idősek Otthona vezetőjének, dolgozóinak, valamint a kilenc éve működő Gamila Táncsoport oktatójának, a benne résztvevő gyerekek szüleinek és az iskolai pedagógusoknak a megfelelő hozzáállása is kell. Dunaföldváron mindez megvan. Ezért a gyerekeknek nem egyszerűen egy próbafellépés volt ez a június 22-i Múzeumok éjszakája programban való szereplés előtt, több annál. Tágul a látókörük, megtapasztalják az adás örömét, empátikusabban lesznek, s fejlődik érzelmi intelligenciájuk. Hét-nyolc évtized van a lakók és a táncosok között, de mindkét generáció pozitív élményt kapott ezen a szép délelőttön. «

Seprűhasználati díj, gyertyagyújtási díj, gyertyatartó bérleti díj, urna átadás/átvétel, urna elhelyezése, halott koporsóba helyezése, végső búcsú, szemfödél (urnás temetés esetén különösen érdekes), hamvasztás közreműködői díja, szerzői jogdíj, harangozás díja, külön tétel szervezésért, külön tétel ügyintézésért... sőt, akadt, akinek a számla kiállítására is felszámoltak 700 forintot. Példák az országból innen-onnan. Születés és halál: nagy üzlet.
Nemrégiben lakossági kezdeményezés indult el a városi temetők sorsának rendezése, illetve a temetői szolgáltatások minőségének javítása, az árak csökkentése érdekében. A 250 ember által aláírt petíciót a polgármester, a képviselő-testület és a katolikus egyházközség kapta meg. Lipták Tamás képviselő, aki maga is a kezdeményezés mellé állt televízióknak nyilatkozott.

» BAKSAY ERIKA

– **Miért pont most van itt az ideje egy ilyen kezdeményezésnek?**

Kezdeményezés a temető ügyében

– Ennek egyszerű oka van: december 31-én jár le a temetők tulajdonosának, a római katolikus egyháznak az üzemeltetési szerződése a Műdekor 2004 Kft.-vel. Vagyis január 1-től vagy új üzemeltető, vagy a régi lesz, de akkor remélhetően új feltételekkel.

– **Mit szeretnének elérni a petíciót aláíró állampolgárok?**

– Egyfelől a szolgáltatások áraival, másfelől a temetők rendezettségével elégedetlenek. Előbbiről annyit, világos, hogy az árak tekintetében szabad piaci viszonyok uralkodnak. Valójában csak más településekkel összehasonlítva tudjuk megítélni, magasak-e ezek az árak vagy sem. És az aláírók úgy gondolják, magasabbak, mint a környező településeken, és, ha ezt számoltatni akarnánk, akkor nagyjából 30%-kal. A temetés olyan esemény az emberek életében,

amikor amúgy is kiszolgáltatottak, elesettek, és biztos, hogy abban a helyzetben nem fognak vitázni az árakról, szemrebbenés nélkül fizetnek ki olyan tételeket is, amelyekről azt sem lehet tudni, mik igazán. Utólag átolvasva a számlát egy csomó meglepő tétel kerül elő, ami azt az érzést kelti az emberben, hogy nehéz helyzetében „lehúzták”. Mondok egy példát: érthetetlen volt, miért kell pár ezer forintot fizetni azért, hogy a temetkezési cég képviselőjét a fizetett munkaidejében a saját autómmal elviszem a leendő sírhoz azonosításra. De sorolni lehetne a furábbnál furább tételeket, ügyintézési díjat, szerintem legtöbbünk találkozott már ilyennel.

A petíciót aláíróknak – de rajtuk kívül még sok földvárinak – zavarja a szemét a ravatalozóban levő kosz, pókháló, az épület mö-

gött hányódó szemét, az időnkénti rendezetlen viszonyok. Hiányzik a temetői világítás, különösen halottak napja környékén, amikor tömegek botladoznak a korai sötétedés után a sírok között. Kellene mosdó, WC, hiszen a temetésekre idején elég sok ember tartózkodik egyszerre a temetőben. Szóval van probléma bőven, és mi azt szeretnénk, ha a döntésnél figyelembe vennék a lakosság igényeit.

– **Ha nem ő dönt, akkor mit tud segíteni ebben az önkormányzat?**

– Beszéltünk az egyházközséggel, hivatalosan is eljuttatjuk oda a petíciót, illetve az önkormányzat kérését. Az önkormányzat, a jegyző jogi segítséget tud nyújtani, de kétségtelen, hogy a végső szót az egyházközség mondja ki. És mi azt reméljük, a helyi lakosság véleményét is figyelembe véve. Ennek érdekében a képviselő-testület mindent el fog követni. «

Megyei továbbképzést tartottak városunkban

» SZABADOS SÁMUEL

Nyár elején a megyei polgárőr szövetség közlekedésbiztonsági és elsősegély nyújtási ismeretekből tartott emlékeztetőt frissítő továbbképzést az államánynak. A megnyitón Széles János, a Tolna Megyei Polgárőr Szövetség elnöke köszöntötte a résztvevőket, bejelentette, hogy 1,5 millió forintos pályázatot nyert a megye, mely a továbbképzés költségeit fedezi. Az előadók az Országos Polgárőr Szövetség szakemberei voltak,

hangsúlyozták, hogy az előadások célja a korábbi ismeretek fel-elevenítése, illetve néhány új információ közzététele a szakterületekhez kötődően. Az elsősegélynyújtás kapcsán az előadó elsődleges feladatként határozta meg a kiterjedő polgárőrök számára a helyszín felmérését és biztosítását. Csakis biztonságos közegben lehet megkezdeni a segítségnyújtást. Ne legyen tűz, robbanásveszély, mert az újabb bal-eseteket okozhat a közelben tartózkodók körében. Nincs-e ve-

szélyes anyag a közelben. Ezt követően a sérültek állapotát kell felmérni. Lélegzésleállás esetén rögtön meg kell kezdeni az újraélesztést. Fel kell mérni, vannak-e eszméletlen állapotú sérültek. Ezután következhet a sérültek egyéb ellátása, például sebkötözés. A mentők megérkezésekor a polgárőr tájékoztassa őket a sérültek állapotáról, illetve az eddig megtett intézkedésekről. A közlekedés-biztonság kapcsán főleg az utóbbi időszak új közlekedési szabályait foglalta össze az előadó. Tisztázódtak ismét a rendőrség és a polgárőrség feladatai, mit tehet a polgárőr, és milyen jogkörei vannak a rendőrségnek.

Fontos, hogy a polgárőr ne lépje túl jogkörét. A határokat itt bizony sokszor nehéz objektíve megvonni, hiszen a közlekedés során a szituációk pillanatról pillanatra változhatnak. Az előadó kitért a hazai közlekedéskultúra színvonalára is, melyet szerinte nem lehet külön, kiemelten kezelni. A társadalmi morál egészen belül kell értelmezni. A társadalmi morál javulása maga után vonzza a közlekedéskultúra javulását is. Egyre több a közlekedésben résztvevő személyek, járművek száma. Sajnos ezzel párhuzamosan az emberek fegyelmé, koncentrációja, toleranciája nemigen fejlődött. «

Levendulás alkotások kiállítása a könyvtárban

» SZABADOS SÁMUEL

Már harmadik éve, hogy az iskolaév után, nyár elején a Levendula Művészeti Iskola és Egyesület alkotói a városi könyvtárban kiállításon mutatják be az év során készült munkáikat. Mindenki az általa vélt legjobb alkotását mutatja be a közönségnek. Az iskola keretei közt a gyerekek tevékenykednek kb. harmincan, az egyesületben a felnőttek dolgoznak úgy huszonöt. Három tanár, Szabó Ágnes, Marótiné Szelezcki Mária és Farkas-Huszka Rózsa vezetik a foglalkozásokat. Nagyon széles a repertoár. A kiállított munkák közt láthatóak festmények, grafikák, kerámiák, tűzzománc alkotások. A tanárok kezdő és haladó csoportokkal foglalkoznak. A kezdők először az anyagokkal ismerked-

nek meg. Például a tűzzománc és a kerámia esetében az egyes fázisokat ismerik meg. A haladó csoportok esetében a tanárok inkább tanácsokat adnak, véleményt mondanak a készülő műről. Hagyják, hogy a kreativitás, az egyéni elképzelés valósuljon meg a munka során. Az ötletek, a témák nagyon sokirányúak. Igen gyakori a természetábrázolás, de készülnek portrék is. A tanárok kiemelten foglalkoznak a tehetségekkel. Céljuk, hogy ők az iskola után tovább foglalkozzanak a művészetekkel, akár iskola keretek közt, magasabb szinten. A Levendula iskola ehhez próbál stabil alapokat adni. A növendékek nagy része kedvtelésből alkot, hasznos szabadidő eltöltésnek tekinti a munkát. Minden évben akad egy-két növendék, aki később is folytatja a mun-

kát, képezi magát akár magasabb szinten. A foglalkozások során természetesen szóba kerül a művészettörténet is. Megismerkednek kortárs hazai művészek munkáival, életpályájukkal.

A nyár elvileg szünetet jelent, de az alkotó tábor keretei közt sokan folytatják kedvenc időtöltésüket. Sára három éve tagja az iskolának. Tűzzománc munkákat készít. Sokáig csak az anyag-előkészítés fázisait gyakorolta, például lemezcsiszolás, alapozás, kiégetés. Napjainkban már önálló munkákat készít, kedvenc té-

mája a természet. Szereti a fekete szín árnyalatait. Most főleg hobbinak tekinti a munkát, de elképzelhetőnek tartja, hogy felnőtt korában sem hagyja abba. «

Pásztorok, cívisek öröksége

Június 22-én fenti címmel nyílt népi iparművészeti kiállítás a Fafaragó Galériában.

» SZIEGL ERIKA

A hazánk különböző tájegységeinek népművészetét bemutató sorozat most a Hajdúságba kalauzolja a látogatót. A Hajdú-Bihar Megyei Népművészeti Egyesület tagjainak alkotásai az eddigi kiállítások közül az egyik legszínvonalasabbnak mondható. A szűrők, kalapok, viseletek, szőnyegek, terítők, korsók, tálak, sütőformák, ékszerek, bicskák, faragott játékok, fonott tárgyak és bútorok igazi mives alkotások. A pásztorkodás minden kultúrában megtalálható, az ál-

lattartás nem csak mesterség, de egyben életforma is. A kiállításon látható stilizált tárgyak (is) mutatják, hogy a cívisek, akik az alföldi mezővárosokban gazdálkodtak a vagyonos parasztsághoz tartoztak. A vendégkönyv bejegyzései tanúsítják, hogy a látogatók is igen elégedettek a kiállítással. Molnárék Ajkáról ezt írták: „kicsi helyen sok gyönyörűség”, Ildikó és Zoli Németkéről így fogalmazott: „Valójában nincsenek rá szavak, hogy mennyire gyönyörű, csodálatos, fantasztikus ez a kiállítás!”

Látogatható: 2019. szeptember 18-ig, hétfő kivételével 10–18 óráig. «

Farkas-Huszka Rózsa

Erdélyi gyerekek tartottak rövid pihenőt városunkban

» SZABADOS SÁMUEL

A Máltai Szeretetszolgálat dunaföldvári szervezete évek óta jó kapcsolatot ápol a dévai gyermekotthonnal. Decemberben rendszeresen karácsonyi ajándécsomagokat szállítanak Dévára, Ilyenkor a gyermekotthon látja vendégül néhány napra a földvári küldöttséget. A gyermekotthon nyári programjai közt szerepelnek magyarországi táborozások is. Idén nyár közepén Vas megyébe utazott 17 gyerek és három felnőtt kísérő. A korábbi évekhez hasonlóan egy rövid pihenőre álltak meg Dunaföldváron, s Jákló Viktor bir-

tokán a máltások ebéddel várták a fiatalokat. Délután háromkor érkeztek meg, gulyásleves és többféle ízletes palacsinta várta a fák alatt terített asztalon az éhes kis csapatot. Különösen a palacsinták voltak kapósak. Ebéd után a birtokon néztek körül. Meg lehetett nézni az állatállományt, kis borjakat simogattak a bátrabbak. Ismerkedtek, játszottak a helyi tanodás gyerekekkel illetve a máltai aktivisták unokáival. A csoport egyik vezetője Horváth Mircse Kinga nevelőnő elmondta, hogy a fiatalok többsége járt már Magyarországon, többek között Dunaföldváron is. Egy hétre érkeztek hazánk-

ba, és a Vasvár melletti nagymák-fai erdei iskolában lesznek elszállásolva. A vendéglátó kistélepusél élén a polgármesterrel sok érdekes programot állított össze a gyerekeknek. Vasváron lesz élményfürdőzés, elmennek Keszthelyre, balatoni fürdés, kastélylátogatás várja őket. Kirándulni fognak a kör-

nyéken. Minden évben élményekkel gazdagodva térnek haza a magyarországi táborozásból. Odahaza Erdélyben is sok nyári tábor várja az otthon lakóit a szeptemberi iskolakezdésig. A legnépszerűbb ezek közül a körishegy lovas tábor, oda szinte mindegyik gyerek el akar jutni. «

Több mint harminc éve táboroztat nyáron a Vöröskereszt

» SZABADOS SÁMUEL

Ez évben 47 gyereket táboroztatott napközis rendszerben a Vöröskereszt helyi szervezete a Duna-parton. Kuti Valéria, a tábor vezetője a kezdetekre emlékezve elmondta, hogy az első ott alvós tábor több mint harminc éve szervezték, még a hajóállomás épületében. A továbbiakban anyagi helyzettől függően voltak táborok a Balatonnál, a Paks melletti Cseresznyés kertben. Az utóbbi két évben egy nappali turnust szerveztek. A táborvezető szerint főleg a felügyelet hiány az oka. Nem ta-

lálnak kellő számú pedagógust, felnőttet a biztonságos működéshez. Elsősorban olyan gyerekek érkeztek a táborba, akiknek a szülei még dolgoztak ez időben, illetve olyanok, akiknek egyéb nyaralási lehetősége nemigen van. Érdekes és gazdag program várta a gyerekeket. A zöldprogram keretei közt az Aztakeservit egyesület tartott nekik bemutatót és előadást a bázisukon. Bemutatták hajójukat, mellyel a Tiszán fognak palackokat gyűjteni. A kincskereső akció során a fiatalok virágokat gyűjtöttek és a Duna-part állatvilágával ismerkedtek. Csütörtökön a kerek-

egyházi kalandparkba látogattak el, ahol sok játékot, ügyességi eszközöket lehetett kipróbálni. Volt elméleti oktatás is elsősegélynyújtásból. Az újraélesztés és a sebkötözés folyamatait gyakorolták. Az étkezést az Aranyfácán étterem biztosította, de a szülők, a támoga-

tók szinte naponta hoztak gyümölcsöket, édességet, süteményeket. A táborzárás péntek délután volt, a tűzgyújtási tilalom miatt elmaradt a szokásos táborűz. Mécsesek fényénél Gázsó Miklós zenés bohóc előadása szórakoztatta a fiatalokat. «

A hódoltság kora

A 150 éves török uralom korszakát dolgozta fel a 10. tőri tábor, melyre húsz alsó- és felső tagozatos diák jelentkezett.

» SZIEGL ERIKA

Az elméleti ismeretekhez kiváló segítséget nyújtott a tavasszal megnyílt új Magyar világ – Török világ című kiállítás. A kézműves foglalkozások tárgyai is a korszakhoz kötődtek, a pajszok, fejfedők, ékszerek, az ólomberakásos üveget imitáló festmények igazi kis műalkotások lettek. A pécsi kirándulás jól

egészítette ki a tanultakat, a gyerekek a város több törökköri épített örökségével ismerkedtek meg. A hét folyamán tanultak korabeli dalt, néztek filmet Nándorfehérvár diadaláról, a fiúk íjászkodtak, a lányok hastáncoltak. A változatos programok tanulságos, kellemes napokkal ajándékozták meg a gyerekeket.

Az egynapos kirándulás a pécsi egyházmegye 200.000 forintos támogatásával valósult meg. Fafkáné Simon Ildikó munkáját a helyi hagyományörző íjászok, Baranyai Judit, Holmi Melinda, Mondovics Milena és Szabó Ágnes segítették. «

Kutya-macska ABC

Rákóczi u. 2. (a városközpontban)
Telefon: 06 30 407 85 40

25 éves a Kutya-Macska ABC

VÉDEKEZZ a kullancs, bolha és a szívférgességet okozó lepkeszúnyog ellen!

6–8 hónapos védettséget nyújtó **Forestó**, **Killitix** és **Caneshield** nyakörvekkel ill. a **Pestigon spot-on** cseppekkel!

Széles tápválasztékunk kutyáknak már 220Ft/kg-os ártól!
EUKANUBA szuperprémium tápok teljes választéka.

NYITVA TARTÁS:
HÉTKÖZNAP: 8⁰⁰–12³⁰; 14⁰⁰–17⁰⁰
SZOMBATON: 8⁰⁰–12⁰⁰

340 éve született

A „második városalapító”, Mednyánszky Ferenc László báró, földvári apát

» SZÁSZVÁRI JÓZSEFNÉ

„Kedves emlékü” Mednyánszky Ferenc László dunaföldvári apát nevéhez fűződik a város (mezőváros) benépesítése a Rákóczi-szabadságharc bukása után. Mindent megtett, hogy uradalma benépesüljön: toborzott a Felvidéken a tótok (szlovákok) között, de visszahívta a messzire vetődött földváriakat is. Az első időszakban nehezen ment a megtelepedés, végül több évtized elteltével, 1794-ben már 1225 család lakott a városban, 215 kisiparos is dolgozott (céhes ipar) a mezőgazdaságban tevékenykedők mellett.

Ki volt Mednyánszky László? (Földváron László néven ismerték.)

1679. VIII. 2-án született Pózsonyban. Szülővárosában és Bécsben tanult. Nagyon fiatalon, alig 21 évesen lelkész volt Sopronban. Gyorsan haladt előre a ranglétrán, elismert egyházfi lett.

1707 júliusában kapta meg a földvári apát címet I. József kezé-

ből, amely egyben a település birtokosává avatta.

Ekkor kezdődött meg a Tolna megyei Dunaföldvár második virágzása, amely elismerten Mednyánszky Lászlónak köszönhető. Felvilágosult rendeletei a mezőváros lakóinak olyan jogokat adtak, amelyek révén nem csak hamar talpra állt a település, de környezetéhez képest sokkal gyorsabban fejlődött.

Az apát 1713-ban adománylevelet bocsátott ki, 12 pontban határozta meg a városlakók jogait, kötelességeit, amelyek abban a korban kivételesen haladó szelleműek voltak.

A földváriak maguk választhattak előjárókat – köztük a bírót –, a kiválasztott személyek nevét megerősítés végett fel kellett terjeszteni a földesúrnak.

Peres ügyekben az általuk választott városbíró döntött. Ha valamilyen ügyben pénzbírságot szabott ki, annak egyharmadát a templom rendbehozatalára kellett fordítani.

A dunai halászatot szabadon lehetett folytatni azzal a kikötéssel, hogy a halkereskedelem más településre az apátot illette meg.

Engedélyezte, hogy a városlakók birtokában lévő erdőből épületfát vágjanak ki.

Ennél is fontosabb volt, hogy a földváriak szabad költözködési jogot kaptak. Viszont, akik a tisztartók tudta nélkül elszéledtek, azok háza és egyéb jószágá az uraság tulajdonába került.

A lakosságnak meg kellett fizetni a kilencedet, amely a város határának használata után járt, a sertések és a szőlő után tizedet kellett fizetni.

A frissen betelepülteknek három év adómentesség járt, ennek lejártá után kértek tőlük haszonbérleti díjat (évi 1–5 forint).

A vásártartási jog az egyik legfontosabb községi jog volt, illetve a bor, sör, pálinka árusítási jog. (Április 24. és szeptember 29. között az uraságot illette a kimérés joga).

Mednyánszky évi három vásár megtartását is engedélyezte (Előzőleg 1703-ban már I. Lipót császár is biztosította ezt a jogot).

Földvár megindulhatott a gazdasági megerősödés útján.

1723–1725 között új templom

épült – valószínűleg az apátsági templom helyén. Mednyánszky László apát az építkezés költségeink legnagyobb részét maga fedezte.

Közben 1708-ban esztergomi kanonok, majd öt év múlva catterói püspökké választották. 1731-ben leuceai fölszentelt püspökké nevezték ki, de alig két év múlva súlyos betegsége legyőzte és örökre lehunyta szemét 1733. XII. 6-án.

Méltán tartják a „MÁSODIK HONALAPÍTÓNAK” – Földvár gazdasági megerősödését, fellendülését az ő felvilágosult rendeletei biztosították, „ritka szabadságjogot” nyertek a mezőváros lakói.

Forrás:

Czirák Gyula: *Tolnavármegyei Dunaföldvár multja és jelene. Dunaföldvár, 1910*

Tanulmányok Tolna megye történetéből. 10. Szekszárd, 1983

Dunaföldvár története az őskortól napjainkig. Part-Oldalak Kulturális Egylet. Dunaföldvár, 2002 70. o.

Életrajzok és arcképek Dunaföldvár múltjából. Földvári tabló. 2009 (Gallai Sándor és Gallai Sándorné szócikke) mednyanszky.uw.hu/m002E003.htm «

Hallgass a szívedre!

(Ratio és emotio)

» SIMON ISTVÁN

Homo sapiensek lévén nélkülözhetetlen számunkra a gondolkodás, a dolgok értése és értelmezése. Mégis a döntéseinket többnyire érzelmi alapon hozzuk, hiszen szubjektív lények vagyunk, érzéseink fogságában élünk, igaz, erről aligha van sejtésünk. A társadalmi konvenciók és elvárások szerint a férfias viselkedés mindig racionális és logikus, a dolgok értelmét kereső. A női mentalitás inkább emocionális, gyöngéd és szívmengető. Kevesebb háborúság lenne a világon, ha a nők dönthetnének háború és béke ügyében. Ugyanis ők jobban értik és féltik az életet, mert rájuk bízott annak titka, a fogantatás és életadás áldott csodája. A tanítvá-

nyok férfias gondolkodásúak voltak, többnyire az eszükre hallgattak, ezért is bosszankodtak, amikor egy asszony drága nárdus kenetet öntött Jézus fejére. (Márk ev. 14.) „Mire való a kenetnek ez a pazarlása?”–kérdik fölhaborodva. „Hiszen el lehetett volna ezt adni több, mint 300 dénárért és a pénzt a szegényeknek szétosztani. És megharagudtak az asszonyra, de Jézus ezt mondta. Hagyjátok őt! Miért bántjátok? Hiszen jót tett velem.” Érdekes, hogy Jézus férfiúi létére sem a tanítványok fejével gondolkodik, hanem az asszonyéval, és neki ad igazat. Kiderül, hogy ez az asszony jobban érti Őt, pontosabban jobban érzi, érzékeli a jövőt, ebben segít neki az intuíció. (A nők képesek ösztönösen megérezni a közelgő ve-

szélyt vagy egy küszöbön álló egyéb eseményt.) Bármilyen furcsán hangzik is, a tanítványok kevésbé értették Jézust, mint ez az asszony vagy Magdalai Mária. Ugyanis ezek a tenyeres-talpas halászberek nem az érzelmeikről és a gyöngédségükről voltak híresek. Ők a maguk férfias, szemérmes módján viszonyultak a Mesterhez, s még inkább az Örökkévalóhoz. Számukra az Isten országa a világ rendjének helyreállítását, igazságszolgáltatást és politikai függetlenséget jelentett, nem pedig valamiféle spirituális kapcsolatrendszer Isten és emberek között. Azonban Jézus nem a külső, hanem a belső világ, a lélektől lélekig terjedő kapcsolat fontosságát és gazdaságát hirdette meg. Szerinte az Istenkapcsolat is egy meghitt bensőséges szeretetközösség, melyben apa és fia, vagy anya és lánya

találkoznak egymással, és rivalizálás nélkül gyöngéden és irgalmasan kötődnek egymáshoz. A Tékozló fiú példázata is egy elvesztett gyermek megtalálásáról és egy sírólelkű apának az örömről, irgalmas szeretetéről szól. Ez a gyöngéd, túlradó szeretet, mély és meghitt kapcsolat jellemezte Jézus Istenhitét. Számára a törvény is atyai tanítás volt, melynek lényege nem a szolgai engedelmességet, hanem a szeretet kiteljesedését jelentette. „Szeresd az Urat, és szeresd felebarátodat!” – summázta a Tízparancsolatot, mert az Ő szemében nem a parancsok szeretete, hanem a szeretet parancsa volt a fontosabb. Ez a szeretet ösztökélte Őt arra, hogy fölláldozza Magát Isten és az emberiség oltárán. Már csak néhány nap választja el Nagypéntektől, amikor Simon házában vendégeskedik, akit alighanem Ő gyó- ►

► gyított meg súlyos betegségéből. Az asszony mintha megérezné, hogy mi vár Jézusra, nem habozik, feltöri az alabástrom tartót és ráönti a kenetet Jézus fejére. „Minden Demoszténésznél szebben beszél a tett, és tettek nélkül meddő a hit.” Ez az asszony egyszerre három dolog miatt is dicséretre méltó. Idejében cselekszik, nem előbb és nem később, mint kellene, mert „mindennek rendelt ideje van”. „Mi mindig mindenről elkészünk. Késő a csókunk, késő az ölelésünk.” (Ady) Aligha van közöttünk olyan, aki még nem késett el egy jó szóval, egy látogatással, egy simogatással, egy bocsánatkéréssel vagy megbocsájtással.

tással. Bizonyára ez azért van, mert szeretünk megfélekedezni arról, hogy halandók vagyunk. „Az elmúlástól tetten érten” jobb, ha tudomásul vesszük, hogy az időnk egyszer lejár, ezért jó, ha idejében cselekszünk, mint ez az asszony. Ő Jézushoz méltó nagylelkűséggel cselekedett. Mondhatta volna Neki dicsérő, hálálkodó szavakat, tehetett volna fogadalmakat, vagy saját hűségét is bizonygathatta volna. Ehelyett egyetlen mozdulatba sűrítette hálálását szeretetét, amikor megkente Jézus fejét. Valószínűleg tisztában volt azzal, hogy Jézust hamarosan elfogják és megfeszítik. Szavak helyett némán, a szívével

cselekedett, szinte anyáskodva gondoskodott Jézusról. Mozdulatában nem volt más, csak aggodás, gondoskodás és szeretni tudás. Végül is ez az asszony a szívére hallgatva cselekedett. Ha az eszére hallgatott volna, talán nem tette volna meg, amit megtett. (A drága nárdus kenet 300 dénárt ért, vagyis egy napszámosnak 1 évi munkabére volt.) Azonban van, amikor semmi sem drága azért, hogy a legdrágább a miénk legyen. Ez az asszony osztozott Jézus Krisztus érzéseiben, s ez által szinte azonosult Vele. Aki mindenét az Istennek adja, annak Isten mindenévé lesz, vagyis mindenét neki adja. Jézus az Isten Mindene

és Mindenese, általa mi is karnyújtásnyira, ölelésnyire kerülhetünk Istentől, a mi Atyánktól. Jézus a halálra készül, bátran és nyíltan beszél róla, nem rejt véka alá az érzéseit. Most nem a szegényekre gondol, hanem Önmagára, a Reá váró szenvedésre és halálra. „A szegények mindig veletek vannak, de én nem leszek mindig veletek” – „most velem törődjétek” Értelmem és érzelem feszültségében élünk, kapcsolatainkat is ezek határozzák meg. Ha a szívünkre hallgatunk – mint az asszony – és a szeretet ösvényén járunk, amikor kell, amikor szükségünk van rá, mindig egymásra találunk. ◀

Evangelikus tábor

Közösségben egymással – egymás jobb megismerése, segítése, identitás megőrzése

Mikor jó egy tábor? Amikor jó a közösség. A receptnek csak ez az egy összetevője lenne? Igen, az idei evangelikus tábor élő példája volt a helyi közösségek együttes összefogásának és egy feledhetetlen tábor lebonyolításának. Tökéletes harmónia, egymásra hangsúlyosság és egyetértés követte végig a tábor mind az öt napját.

» MAGYARI ÁKOS

A helyi közösségekből is csatlakoztak hozzánk nem véletlenül, ugyanis a tábor egyik fő témája a közösség és annak jó hatásai voltak. Velünk tartottak a roma, a családsegítő és a katolikus közösségből is. Korhatár nem volt. A legfiatalabb résztvevő még nem töltötte be az 1. évet, a legidősebb pedig még nem érte el a 100-at.

Július első napjának kilencedik órájában indultunk az evangelikus templom elől. Cél a Balaton északi partjának közepe volt, Révfülöp. Az Ordass Lajos Evangelikus Oktatási Központ volt a bázisunk. Többéves hagyománnyal szaktáborunk és az idén nem sátorban töltöttük az éjszakákat. Az intézményben többszörös kényelemben és ellátásban volt részünk. A rendezvényeinket, foglalkozásainkat professzionális konferenciateremben tartottuk.

A „lavina elindult”, az időt és a programok menetét nem lehetett megállítani. Az események szépen követték egymást. Gyönyörű napos meleg strandidő volt egész tábor alatt. Amikor odaérkeztünk, és a busz kifordult a kapun hazafelé, olyan gyorsan felsorakoztunk strandolásra, hogy, mikor átmentünk az úton a strand felé, még láttam a távolodó busz hátulját. Itt is a recept: Balaton + jó idő = strand. Ezzel indítottuk az első napot. Kicsit para volt, hogy a 16 órára meghívott Dr. Varga Tibor előadására hány főt tudok a strandról felcsalni és prezentálni az előadásra. Aggodalomra semmi ok nem volt, mert Tibor előadását szép számmal hallgatták az érdeklődők.

Ahogy az első napon, úgy a többin is minden este vacsora és reggel reggeli után áhitatot tartottunk. Az esti együttlétet Bakay Péter lelkész, az reggelieket Molnár Iván lelkész tartotta. A nap záró programja az ismerkedési foglalkozás volt. A táborlakók mókás játékokkal tanulhatták meg egymás nevét, tehettek bizonyosságot arról, hogy mennyire ismerik párjukat vagy éppen a legjobb barátjukat. Sokat nevetünk.

Reggel az ébresztőt Lencz György fújta tenor kürtön. Reggeli és áhitat után érkezett egy autóbusz, amely 17 főt elvitt a Salföldi Majorba. Salföld egy bájos kis falu. Mindössze kb. 80 fő az állandó lakosa és különös hangulata van a köböl épült, nádtetes házakból álló kis utcáinak. A majorságban töltöttük a délelőtti állatsimogatással, lovaskocsikázással.

Ebéd után strandolás és kézműves foglalkozás volt a napirend. de a közeli móló és a szabadtéri színpad is várt minket.

Este aztán a zené és a tánc lett a főszerep. Borzavári Róza és párja, Dominik zenés táncestet tartott nekünk. A táncokat Miklán Jolika tanította. Sokat énekeltünk és táncoltunk.

Esténként, akik jól bírták, asztaltársaságot alakítottak és meghitt beszélgetés közben érte őket a másnap.

Szerdán megnéztük a Balaton-felvidék közeli természeti csodáit, a kötengert a billegő sziklával és a Hegyestűt, a délutá-

ni foglalkozás a vitorlázás volt. Az Orosz család segítségével a táborlakóknak lehetősége volt utazni egy igazi balatoni vitorlásra. Akiket érdekelt, még kormányozhatták is, sőt, a vitorlák kezelésének nem is olyan egyszerű momentumait is elsajátíthatták. Timi, Lajos, Domi, Roli, ezúton is köszönjük nektek a lehetőséget és a feledhetetlen élményt mindenki nevében!

Természetesen folyamatosan voltak párhuzamos foglalkozások, így a vitorlázás alatt sem unatkozott senki, mert Miklán Jolika hatalmas területen és választékkal várta a kézműveskedni vágyókat. Ment a gyöngyfüzés, a kosárka fonás, a gipszforma készítés és a szövés.

Szerettem volna, ha nem telik el úgy a tábor, hogy ne lenne egy mesés este. Ezt a kívánságomat Szomor Fanni teljesítette, és a résztvevők számából ítélve még sokak kívánsága teljesült ekkor. Fanni egy zenével színesített kedves mesét mondott el nekünk. ►

► Csütörtökön érkezett hozzánk két klassz előadó, akik több témában tartottak nekünk foglalkozásokat. Az első rögtön egy nagyon érdekes „Kamaszok és szüleik” témára épült. A szülők kamasz gyerekeikkel együtt vettek részt rajta és olyan feladatokat oldottak meg közösen, amik egymás megértését segítették. Fantasztikus volt! Gyerekek és szüleik is nagyon nyíltan tudtak beszélni. Az ebéd után már a konfliktuskezelés, a barátság és az önismeret volt a téma hasonlóan hasznos és sikeres foglalkozáson.

Délután megint jött egy kisbusz. A családsegítő gyerekeket bobozni vitte. Figyeltem, mikor visszaértek. Természetes volt a mosolyuk...

Vacsora és áhítat után Keresztesné Anikó és lánya, Keresztes Anikó tartogatott nekünk meglepetést. Ők ketten kidolgoztak egy vetélkedőt a Szeretlek Magyarország mintájára. Elneveztük Evangélikus játékos vetélkedőnek. Három kb. 8 fős csapat mérte össze tudását. A vallási témájú kérdéseken kívül volt logikai, történelmi, földrajzi és még ki tudja, mennyi klassz kérdés. A három csapat között nagyon kis különbséggel dönt el a sorrend.

Péntek reggel. Egyik szemem sírt, a másik nevetett. Sajnáltam, mert az elmúlt napok alatt összeszokott család elemire hullik, mindenki megy haza, pedig olyan jó volt együtt. Kicsit örültem is, mert az első visszajelzések na-

gyon pozitívak voltak, mindenki jól érezte magát és az ezért tett erőfeszítések terhe alatt igen kimerültek velem együtt a szervezők, jó volt tudni, hogy „szusszanas” jön.

Őszintén remélem, hogy, aki velünk volt, annak maradandó pozitív élményeket szereztünk és megismerte azt az evangélikus közösséget, akiknek érték a hit, a család és a közösségben töltött idő. «

Evangélikus Családi Nap

Helyi közösségek találkozója

Ha megkérnének, hogy egy szóval jellemezzem az idei családi napunkat, azt válaszolnám: intenzív. Amikor egy izgalmas filmet nézek és lebilincsel a cselekmény, fél óra úgy elillan, hogy szinte pár percnak érzem.

» MAGYARI ÁKOS

A Mennyek Kapuja rendezvénysorozat keretén belül rendeztük meg idén az Evangélikus Családi Napot, aminek témája a helyi közösségek találkozója volt, nyitó áhítatát Kondor Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház Déli Egyházkerület püspöke tartotta. Molnár Iván Dunaföldvári Evangélikus lelkész áldásával elindultak a programok.

Elsőként a templom nagytermében Náray Ákos, Csíksomlyóba mének című vándor fotókiállítását tekinthették meg az érdeklődők. A fotósorozat egy Csíksomlyóba tartó zárandoklat alkalmával készült. A kiállítás apropóját a megnyitójával egy napon kezdődő Csíksomlyói búcsú adta.

Talán volt, aki még végig sem tudta nézni Náray Ákos kiválóan elkapott pillanatait, már kezdődött is a következő esemény.

A 30 éve város Dunaföldvár témájára felépített tűzzománc kiállítást Horváth Zsolt, Dunaföldvár polgármestere nyitotta meg, majd ifj. Koffán Károly festő, grafikus, zománcművész ►

Kondor Péter

Dr. Orsós Zsuzsa

► méltatta az alkotásokat, melyeket Farkas-Huszká Rózsa vezetett tűzzománc közösség készítette. A kiállítások még megtekinthetők az evangélikus templomban.

A családi nap a gyerekekről is szól. A számukra „uncsi” felnőtt programok idejére légvárakat emeltünk, agyagozást szerveztünk és bárki kedvére játszhatott a népi fajtáékokkal, vagy üzhette a legősibb gyerekjátékot, a fogócskát. A templomkert kalandos terület egy gyerek számára. Annyi a felfedezni való ott...

Mindeközben – kis csúszással, de – folytatódta a felnőtt programok. A helyi roma közösség tagjai autentikus cigány ételeket főztek a sátor alatt. Volt nagy sürgős-forgás. Sztárséfünk, Forster Zoli és profi csapata marhagulyást és túrógombócot készített ebédre.

Dr. Orsós Zsuzsa rákkutató, a PTE adjunktusa tartott cigányok-

nak és a nem cigányoknak egyaránt lebilincselő, elgondolkodtató előadást életútjáról és tapasztalatairól Két világ között címmel. Zsuzsa németkéri beás cigány családban nevelkedett. Egy végtelenül közvetlen hölgy, aki az első szóra örömmel jött el hozzánk és szívesen tartott velünk egész nap.

Elfogyasztottuk az ebédet és már érkezett is következő előadónk, Dr. Pécsi Rita A mese, a játék, és a zene helye a családban című előadásával.

A nap záróprodukcióját a Val- Rob Duó adta. Trencsényi Valter és Hideg Róbert helyi amatőr humoristák retró kabarét tartottak, mondhatom, hatalmas sikerrel.

Szervezőként úgy érzem, idén is sikerült egy kellemes napot együtt töltenünk, ahol mindenki jól érezte magát és az előadók segítségével élményekkel gazdagodva térhetett haza. «

Több mint ötven gyerek nyaralt

Holler UNFC napközis sporttábor

» SZABADOS SÁMUEL

Tizenegy éve szervez a Holler UNFC nyári sporttábort fiatalok számára a szünidőben. A vezetés a szülőkkel egyeztetve közvetlenül a tanév befejezése után, június második felében, kétszer egy hetes napközis rendszerben, két turnusban 36, illetve 17 gyereket nyaraltatott, megkönnyítve a családok nyári gondjait. A július a nagy szabadságolások időszaka, a szülők nagy része már otthon tud lenni a gyerekekkel. Lesnyik Gábor, a tábor egyik szervezője szerint sikeres volt a táboroztatás. A turnusokra bárki jelentkezhetett. Érkeztek gyerekek a szomszédos településekről, a nagyszülőknél nyaraló fővárosi fiú, sőt a Svédországból érkezett táborlakó színésztette a palettát. 6–14 éves korösszetétel egyáltalán nem jelentett problémát. Életkoruk megfelelő csoportokat alakítottak ki a szervezők, és a korábbi évekhez hasonlóan idén is kialakult az a pozitív szokás, hogy a nagyobb gyerekek támogatják, patronálják a

fiatalabbakat. A programok a tábor elnevezéséből adódóan elsősorban a sporthoz kötődtek, főleg laza, játékos formában. A labdajátékoké volt a főszerep. Foci, labtenisz, kézilabda, strandröplabda, strandfoci váltották egymást. Voltak elméleti jellegű játékok, foglalkozások, például szabályzatismeret, sporttörténet, fociklubok története összeállítások, sportkarrierék. A fiatalok nagyon élvezték ezeket a játékokat, és meglepően sok ismerettel rendelkeznek. A programokat az edzők, a klub vezetői szervezték, irányították, de a strandon néhány felnőtt focista is szerepet vállalt a felügyeletben. Az étkeztetés a Vár étteremben illetve az általános iskola menzáján zajlott. Volt napi tízórai és uzsonna is. A látogatni érkező szülők sem jöttek üres kézzel. Ilyenkor nagy mennyiségben gyümölcs, édesség került az asztalokra. Az utolsó napon a horgászegyesület a Kis-Dunán látta vendégül a táborozókat. A csónakázás után szalonasütés zárta a programot. «

Évet értékelt a szakmai igazgató

» SZABADOS SÁMUEL

Kovács István, a Holler UNFC kézilabda csapatainak szakmai igazgatója a Vár Étteremben tartott évzáró banketten értékelt a férfi és a női felnőtt csapatok bajnoki teljesítményét. A férfi felnőtt csapat igen ellentmondásos teljesítményt nyújtott a bajnokság során. Összel az NB II-ben néhány mérkőzés után szinte szé-

tesett a csapat. A vereségek után a gárda létszáma úgy leszűkült, hogy mérkőzésekre sem tudtak kiállni, a klub visszalépett az NB II-es bajnokságból. A téli szünetben a fiúkat főleg pszichikailag, lelkileg kellett megerősíteni, hiszen tavasztól a megyei bajnokság mérkőzéseire kellett helyt állni. A tavaszi bajnoki szereplés viszont jól sikerült. Dinamikus játékkal, nagy elszántsággal ►

Gondolatok

» L. MÉSZÁROS IRMA

Forró júniusi nap. Ülök a Dunához közeli házunk teraszán, kávézás közben olvasgatok. Az utcáról gyerekzsivaj hallatszik: mennek a strandra. A tanév utolsó napjait egy kis csobbanással teszik elviselhetővé. Közben helikopter zúg a Duna felett. Az utóbbi héten naponta többször. S beleborzongok mindahányszor. Még mindig keresik a hajószerencsétlenség eltűnt áldozatait.

Mennyire átalakítja egy-egy esemény az asszociációinkat! Korábban nemigen figyeltem fel egy helikopterre vagy repülőre. Nem kapcsolódott hozzá semmi élmény. Eszembe jut, hogy pár évtizeddel ezelőtt, amikor Radnóti tanítottam a gimnazistáknak, szóba került, hogy a háború után született generáció számára mennyire mást jelent egy repülőgép. Nem feltételeztünk rosszat, nincs bennünk félelem. Ki gépen száll fölébe, annak térkép e táj – idézzük a Radnóti-vers sorait. Igen, értjük,

hogy a háborús pilóta főnről pusztítandó vasutat vagy gyárüzemet látott. Lent pedig emberek, gyermekek és idősek. Milyen jó, hogy mi békében élünk már – fogalmaztak a diákok. A délszláv háború idején aztán még az ország közepén is kicsit összeszorult a gyomrunk, amikor a háborús területek felé húzó katonai gépeket láttunk a fejünk felett. A határközeli szülővárosomban élők pedig a robbanások rettenetes hangját is hallották.

Elhessegetem az emlékeket. Béke van. Csöndes a világ körülöttem, csak a rigók dalolnak vidáman a diófán. Kinyitom a számítógépet. A hírfolyamban elém ugrik az első hír: „A Dunai Vízügyi Rendészeti Kapitányság munkatársai június 12-én késő délután a Duna Bölske és Madocsa közötti szakaszán a vízből egy férfi holttestét emelték ki. A holttest azonosítása megtörtént. Az eddig eltűntként keresett férfi a 2019. május 29-én történt dunai hajóbaleset áldozata.”

Még három embert keresnek. «

(Megjelent a DH 2019. június 15-i számában)

► küzdöttek a fiúk. Sorra nyerték mérkőzéseiket. Az ifjúsági keretből néhány tehetséges fiataalt hozott fel az edző a felnőttek közé, akik gyorsan beilleszkedtek a csapatba. Az első helyen végezve megyebajnok lett a Holler UNFC. A bajnoki cím így az ősztől biztosítja az NB II-es szereplést. Az őszi rossz tapasztalatai alapján a vezetés mindenképpen erősítésben gondolkodik. Biztosítani kell a megfelelő létszámú keretet minimum tizenegynéhány fővel. 2–3 új játékost is szeretnének igazolni, főleg rutinosabb idősebb játékosokban.

gondolkodnak. Tárgyalások folynak egy volt válogatott játékoskal is, aki szintén korosabb, de tapasztalata nagyon jól jönne a csapatnak. Tovább folytatódik az utánpótlás tehetséges fiataljainak beépítése is. A női csapat bajnoki teljesítményét a szakmai igazgató jónak minősítette. Gergely Bence, a tehetséges fiatal edző tudatosan építette csapatát a bajnokság során. Itt is fontos a keret bővítése legalább 2–3 játékoskal. A női csapat évről évre jobban teljesít. A cél néhány éven belül az NB II-es szereplés

elérése. Nagyon biztató a női serdülő korosztály teljesítménye. A jövő csapatának alapjait jelenthe-

tik a tizenéves lányok. Jó lenne felnőtt korukban is itt tartani őket. «

A középmezőnyben végzett a DFC

» SZABADOS SÁMUEL

Hatodik helyen zárta a 2108/19-es bajnoki szezont megyei első osztályú csapatunk. Holler Ferenc, a klub alelnöke szerint a vezetőség elvárásai szerint végzett a gárda. Az év során az 5–6 hely megszerzése volt a cél. Ez a játékos keret ennyire volt képes. Az év során jelentős erősítés nem történt. Januártól Hagymási Zoltán vette át a csapat szakmai irányítását. A tavasz során kiegyenlített-

tebb volt a teljesítmény. A kötelező győzelmeket hozták a fiúk, az erősebb ellenfelektől szenvedtünk vereséget. Holler Ferenc sajnálatosnak nevezte, hogy a klub körül az év során főleg a közvéleményben rossz hangulat alakult ki. Ősz végén az egyik bajnoki találkozóra nem ment el a csapat. Ez a vezetőség döntése volt, és több érv is a döntés mellett szólt. A szurkolók körében az a hír járta, hogy feloszlik a gárda. Nem így történt. Sajnos továbbra is ke-

vesen járnak meccsre. A hazai nézőszám alacsony, pedig a szezonban voltak kimondottan látványos és jó mérkőzések is. Hagymási Zoltán edző szakmai értékelésében beszámolt arról, hogy a tavasz során, miután átvette az irányítást főleg a hangulat vált nyugodtabbá. Mivel új igazolásokkal erősíteni nem tudtak, a megye hármaskapattól és az ifjúsági keretből építettek be új embereket. Ez arra volt elegendő, hogy stabil középsapattá váljanak. Hat győzelem és hét vereség volt a mérleg. A gólarány a végén plusz két góllal végül is pozitív

lett. A csapat csak három mérkőzésen nem tudott gólt szerezni. Három mérkőzésen volt nagyon szoros az eredmény. Nagyobb koncentrációval itt pontot, vagy pontokat szerezhettünk volna. A középpályán kell mindenképpen erősíteni. Itt meg lehet szűrni az ellenfél kibontakozó támadásait, illetve segíteni lehet csatáraink gólszerzési törekvéseit. A nyári felkészülés már júliusban elkezdődött. A kezdés egy kemény fizikai alapozás volt, majd következtek az előkészületi barátságos meccsek. A klubvezetés új igazolási lehetőségekről is tárgyal. «

Tizedszer rendezték meg a Dunaföldvár – Bölcske bringatúrát

» SZABADOS SÁMUEL

Tíz évvel ezelőtt Holler Ferenc ötlete alapján került megrendezésre az első bringatúra. Napjainkra a város legnagyobb tömegsport rendezvényévé nőtte ki magát. Vonzerőt jelenthet, hogy a résztvevők közt Viczai Kft. által felajánlott kerékpárt sorsolnak ki a program végén. Az időjárás kedvezett a túrázóknak. Ragyogó napsütés várta őket a sportpályán, ahol a korábbi hagyományokhoz híven rövid tornával melegítettek be a jelentkezők, majd a szervezők ismertették az útvonalat, és a betartandó biztonsági szabályokat. Rendőri biztosítással rajtolt a 210 fős mezőny. Holler Ferenc sze-

rint volt már háromszáz fölötti létszám is néhány éve. A korösszetétel nagyon vegyes volt, óvodás korúaktól a nyugdíjasokig tekertek a növekvő hőségben a lelkes résztvevők. A precíz szervezésnek és a fegyelemnek köszönhetően nem történt baleset. A beérkezés után finom ebéd várta a mezőny tagjait. Babgulyás és paprikás krumpli közt lehetett választani. Az étvágyra nem volt panasz, feltűnően gyorsan ürültek ki a nagy fazekak. Ebéd után a gyerekeket játékos vetélkedők várták, ahol kisebb-nagyobb jutalmakat lehetett nyerni. Különdíjat kapott a mezőny legidősebb résztvevője, Rudas Károly. Karcsi bácsi eddig minden túrán részt vett.

Egy alkalommal defekt miatt kellett kiszállnia. Minden nap több órát kerékpározik, nem volt szokatlan számára a hosszú táv. Kicsit zavaró volt a nagy meleg, de ki lehetett bírni Karcsi bácsi szerint. Örült annak, hogy sok fiatal és sok család indult a túrán. Ez évben volt egy meglepetés jutalom is. Egy új Suzuki SX4 személyautó háromhetes ingyenes használatát sorsolták ki az indu-

lók közt. A szerencsés nyertes Polgár Ferenc volt, aki rendszeres résztvevő évek óta családjával együtt. A legizgalmasabb esemény természetesen idén is a jutalom kerékpár sorsolása volt, melynek értéke kb. százezer forint. Dér Nóra sorszáma volt a nyerő, aki másodszor tekerte végig a távot gyerekeivel. A bringa jó helyre került, majd a család eldönti, hogy ki fogja használni. «

SZÜRETI FESZTIVÁL

(TERVEZETT PROGRAM)

20. FÖLDVÁRIAK TALÁLKOZÓJA

SZEPTEMBER 20–22 || DUNAFÖLDVÁR, PIAC TÉR

20. péntek

18.00 Földvárak és testvérvárosok találkozója, ünnepélyes megnyitó
18.15 Szüreti Kórusfesztivál
Tiszaföldvár, Balatonföldvár, Dunaföldvár, Borszék kórusai
Helyszín: a Művelődési Központ

21. szombat

10.00 „Földvárak és testvérvárosok az esztendő hegyén”
Képzőművészeti kiállítás megnyitója
(Dunaföldvári Vár, Fajfaragó Galéria)
11.00 Település vezetők találkozója (Dunaföldvári Vár, Ispánház)
11.00 Választható programok:
„Kul-túra” – Kulturális körséta Dunaföldvár nevezetességeihez
Sétahajózás a Dunán
14.00 Szüreti felvonulás
15.00 Lőfán Mazsorett csoport és a fűvőszenekekar műsora
16.00 Földvári Kavalkád – A vendég települések csoportjainak bemutatkozása
17.00 NÉPTÁNC GÁLA
20.00 Best of Geszti koncert show
21.30 Fekete/Miszlai Nostalgia Disco
Helyszín: Piac tér

22. vasárnap

9.00 Szüreti izei fűvőverseny
10.00 Szüreti virtuskodás-tréfás vetélkedő
11.00 Családi koncert
13.00 Eredményhirdetés
15.00 Földvári Kavalkád
17.00 Nóta, operett műsor
19.00 Fenyő Miklós koncert
Helyszín: Piac tér

Kísérő programok

Az „Aztakesservit Értékör Egyesület” programjai és kiállítása a Szerb templomban
Kiállítások a Dunaföldvári Várban:

Török világ-magyar világ, 40 éve vár a Vár, Sárdy János emlékkiállítás || Csodálatos Afrika/Magyar László emlékkiállítás || „Földvárak és testvérvárosok az esztendő hegyén” || Fotózd le a múltat-fotókiállítás

Kézműves vásár, borpavilonok, vidámpark
A programváltoztatás jogát fenntartjuk!

SZENT ISTVÁN NAPI

HALÁSZFESTIVÁL „1998 óta”

2019. AUGUSZTUS 20. DUNAFÖLDVÁR DUNA-PART

9.00 Ünnepi szentmise az Öreg templomban

10.00 Ünnepi műsor, új kenyér megáldása, koszorúzás a Szent István szobornál

11.00 Halászléfőző verseny megnyitója
Térzene a Solti Fűvőszenekearral

12.00 „Nóta- és slágerparádé” Szávolyócs Gabival
Halászléfőző verseny eredményhirdetés

14.30 Habparty – Önkéntes Tűzoltók

15.00 ZSIGEC musical csoport műsora

16.00 Kozma Orsi műsora

16.30 LŐFAN mazsorett csoport műsora

17.00 Fourtissimo együttes koncertje

18.00 Helikopter bemutató

19.00 Piramis együttes koncertje

21.00 Tűzijáték

11.00-19.00 PARKOUR pályarendszer és bemutatók
12.00-18.00 Motorcsónakoztatás
Kajak-kenu, színes vásár, vidámpark, óriás csúszda, játszótér, ételek, italok

Információ:
Dunaföldvári Művelődési Központ és Könyvtár
7020 Dunaföldvár, Ilona u. 9.
+3675541000
muvhaz@dunafoldvar.hu

www.foldvarinyar.hu

KIEMELT TÁMOGATÓK

CSOKI BETON
FÜRDŐSZOBA
KEMIKER KFT.
Pannonia Bő

FŐ TÁMOGATÓK

MESEKUTYU
Vajda papír
GEMENG AUTÓHÁZ Kft.

TÁMOGATÓK

TAJAKÁRÉK
CAJER
Vita Című
Café
SALUDOM